

Liahóna

**A „kobrahatás”,
valamint hogyan neveljük
ellenállóképessé a
gyermeket, 12**

„Fizetéstől fizetésig éltünk...”, 18

Lelki jólléttel kapcsolatos tanulságok egy
elpusztult mamutfenyő példáján, 26

Három tanulság arról, hogy miként kaphat-
juk meg és ismerhetjük fel a Lelket, 36

ITT
VAN AZ
EGYHÁZ

Zöld-foki Köz Praia

társaság

Az egyház a Zöld-foki Köztársaságban – néhány tény:

jövőbeni, már
bejelentett templom
Praiában

Egyháztagnok
száma

14 205

42

gyülekezet

teljes idejű
misszionárius

100+

9

sziget lakott a
10-ből; mindegyiken
vannak egyháztagnok
és misszionáriusok

Távolság Afrika
nyugati partjaitól
(mérőföldben)

3 5 0

1989 Megérkeznek az első
misszionáriusok

1991 Megkapják az elhívásukat az
első zöld-foki köztársasági
misszionáriusok

1994 A szigeteket hivatalosan is
felszentelik az evangélium
prédikálására

2012 Megszervezik az első cöveket

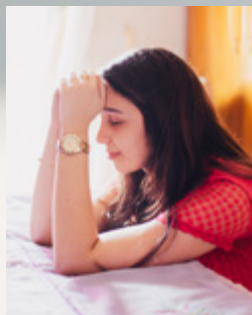

Ha szeretnél többet megtudni az egyház történetéről
a világ különböző területein, akkor látogass el a
history.ChurchofJesusChrist.org/GlobalHistories oldalra.

Hogyan segíthet (és fog is segíteni) a Lélek a szolgálattételemben?

8

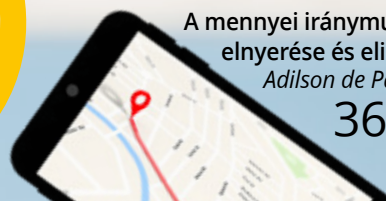
Ellenálló képesség: lelki fegyverzet napjaink fiataljai számára
Lynn G. Robbins
elder

12

Apostoli levél
M. Russell
Ballard elnök

26

A mennyei iránymutatás
elnyerése és elismerése

Adilson de Paula Parrella elder

36

Az ellenálló képesség erénye

Amikor 1994 és 1997 között misszióelnökként szolgáltam Uruguayban, gyakran hasonlítottam a misszionáriusi munkát az emelt szintű egyetemi tantárgyakhoz. Azt mondogattam a misszionáriusainknak, hogy missziót szolgálni olyan, mint haladó szinten tanulni a szorgalmat és a türelmet, és más erényeket, ami segíteni fog nekik felkészülni a majdani házastársi és szülői szerepeikre.

Sajnos napjainkban vannak olyan fiatalok, akik nincsenek felkészülve az élet kemény leckéire. Hiányzik belőlük az, amit úgy szoktam hívni, hogy „az ellenálló képesség erénye”. Az ellenálló képesség hiányát egyaránt látjuk az egyetemi gólyák, a katonaság újoncai, de még egyes teljes idejű misszionáriusaink között is.

Szülőkként szeretjük a gyermekeinket, és a legjobbat akarjuk nekik. Azt szeretnénk, ha az életük könnyebb lenne, mint amilyen a sajátunk volt. Csakhogy talán eközben olyasmit teszünk – napjaink kultúrájával karöltve –, ami akaratlanul is az ellenálló képességük csökkenéséhez vezet.

De szerencsére van rá ellenszer! Ez pedig azoknak az erőteljes evangéliumi tantételeknek az alkalmazásában található, amelyek segíthetnek a fiataljainknak hasonlóbbá válni a Szabadítóhoz (lásd Lukács 2:52). Meggyőződéseim, hogy amikor befogadjuk, majd pedig alkalmazzuk e tantételeket, melyeket a 12. oldaltól kezdve fejtek ki, akkor az Úr megáld bennünket azzal, hogy megerősíthessük azokat a fiatal férfiakat és nőket, akiket Ő a mi napjaink küzdelmeire és diadalaira tartogatott.

Lynn G. Robbins elder
a Hetvenektől

Tartalomjegyzék

5 Hogyan segítsünk a gyermekeknek ellenállóképesebbé válni?

6 A hit képmásai

Debbie Cole – Írország, Leinster

Habár komoly hatással volt az életére egy szexuális bántalmazás, az evangélium felvértette örökkévaló látásmóddal és a győzelemhez szükséges erővel.

8 Szolgálati tantételek

Hogyan segíthet (és fog is segíteni) a Lélek a szolgálati tevékenységben?

A Lélek segítségével útmutatást kaphatunk a szolgálati tevékenységünk során. Íme hat módja annak, ahogy neked is segíteni fog.

12 Ellenálló képesség: lelki fegyverzet napjaink fiataljai számára

Írta: Lynn G. Robbins elder

Tiszteletben tartva gyermekeink önrendelkezését lehetővé tesszük számukra, hogy megerősíthessék az ellenálló képességüket.

18 Az önellátás áldásai

A tanfolyam, amely megváltoztatta életünk folyását

Így vettek kedvező fordulatot Rubio fivér és nővér pénzügyei.

20 Konferenciai jegyzetfüzetem

2019. áprilisi általános konferencia

22 Utolsó napi szentek történetei

Egy szennyesszak tanúsága a misszionáriusok számára édesanyjuk szeretetéről; újkori szamaritánusok segítenek egy bajba került nőnek; egy egészségügyi vészhelyzet barátságot szül; zenei kapcsolat az őszekkel.

26 Apostoli levél

Írta: M. Russell Ballard elnök

Prófétai útmutatás napjainkra.

32 Az Úr szava és akarata

A *Szentek* 2. kötetéből közölt ezen részletben a pionírok Winter Quartersben tapasztalt nehézségeiről olvashatunk, miközben az egyház tovább növekszik a Dél-Csendes-óceáni térségben.

36 A mennyei iránymutatás elnyerése és elismerése

Írta: Adilson de Paula Parrella elder

Minden korábbinál nagyobb szükségünk van lelki erőre. Íme egy kalauz ahhoz, hogyan ismerjük fel és fogadjuk be a készítéseket.

Rövid olvasmányok

A borítón:
A Pixdeluxe/Getty Images
fényképe.

Rovatok

Fiatal felnőtteknek

40

Bármennyire is szeretnénk esetleg tökéletessé válni, a **tökéletességgényszer eltávolít minket Istentől**, és korlátozza örökkévaló látásmódunkat. Olvasd el, miként **küzdötte le** néhány fiatal felnőtt **ezt a tökéletességgényszert**, hogy ezáltal jobb tanítványokká váljon.

Fiataloknak

Készülj az általános konferenciára a **Konferenciai jegyzetfüzettel**.

Gyermekeknek

Jóbarát

Fedezd fel, hogyan **élhetsz békében másokkal**. Keresd meg az általános konferencia hallgatása közben játszható játékot. Tudd meg, miért fontos a **becsületesség**.

NYOMTATÁSBAN MEG NEM JELENŐ SZEPTEMBERI CIKKEK

Nem kell mindig válaszra várnod*Írta: Leah Barton*

Egy történet a határozott személyes kinyilatkoztatás nélküli választásban és cselekvésben rejlő erőről.

Érezhetem a Lelket egy rendetlen házban is?

Egy fiatal felnőtt ráébred, hogy akkor is érezheti a Lélek hatását, ha a dolgok messze nem tökéletesek.

Folyamatos megmunkálás alatt állsz*Írta: David Dickson*

Hogyan küzdöttem le a tökéletesség iránti kényszeremet.

A hibáiddal együtt is lehetsz Isten igaz embere

Egy fiatal felnőtt reményre lel, bár újabb és újabb akadályok hátráltatják azon törekvésében, hogy „Isten emberévé” váljon.

BŐVEBBEN

Az Evangeliumi könyvtár alkalmazás, valamint a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldal a következőkre kínál lehetőséget:

- Megtalálhatod a legfrissebb és a múltbéli lapszámokat is.
- Megtekinthetsz csak digitálisan elérhető tartalmakat.
- Digitális eszközök segítségével jobba teheted a tanulmányozásodat.
- Megoszthatod a kedvenc cikkeidet és rövidfilmjeidet.
- Cikkeket tölthetsz le és nyomtathatsz ki.
- Meghallgathatod a kedvenc cikkeidet.

LÉPJ KAPCSOLATBA VELÜNK

A kérdéseidet vagy visszajelzésedet küldd el ímélben a liahona@ChurchofJesusChrist.org címre.

Küldj be hitet tápláló történeteket a liahona.Church of Jesus Christ.org oldalon vagy a következő levelezési címre:

Liahona, floor 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

2019. SZEPTEMBER XXVII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM LIAHONA 18609 135

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzeti folyóirata

Az Első Elnökség: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Kvóruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Randy D. Funk

Tanácsadók: Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erick W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens:

Camila Castrillón

Alkotói és szerkesztői csoport: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Nelson Gonzalez

Fordítás: Mecséri Olivér

Terjesztés: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók: Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34
Ímél: orderseu@ChurchofJesusChrist.org
Online Store internetes áruház: store.ChurchofJesusChrist.org
Az előfizetés éves díja: 5 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben: liahona@ChurchofJesusChrist.org. A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy

„iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigetek, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2019. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahona*-ban megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;

ímélben: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: September 2019 Vol. 27 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

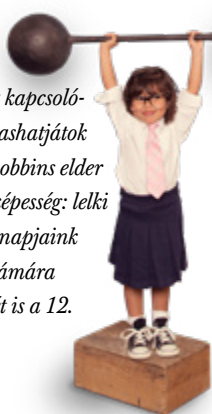
HOGYAN

SEGÍTSÜNK A GYERMEKEKNEK ELLENÁLLÓKÉPESEBBÉ VÁLNI?

A mikor arról beszélünk, hogy mennyire rugalmas egy anyag, vagy hogy milyen az *ellenálló képessége*, akkor ez alatt azt értjük, hogy mennyire képes visszanyerni az alakját vagy helyzetét, miután hajlítják, nyújtják vagy tömörítik. Napjainkban sokszor használjuk ezt a kifejezést annak leírására, hogy mennyire vagyunk képesek talpra állni a nehézségek után. [...]

Amikor egy gyermek megerősíti az ellenálló képességét, akkor elhiszi, hogy az erőfeszítései, képzelőereje, tudása és szakértelme segítségével befolyásolni tudja – vagy akár az ellenőrzése alatt is tarthatja –, hogy mi történik az életével. [...] Arra összpontosít, amit *képes* megtenni, nem pedig arra, ami felett nincs irányítása” (Lyle J. Burrup, “Raising Resilient Children,” *Liahona*, Mar. 2013, 11).

E témához kapcsolódóan elolvashatjátok Lynn G. Robbins elder Ellenálló képesség: lelki fegyverzet napjaink fiataljai számára című cikkét is a 12. oldalon.

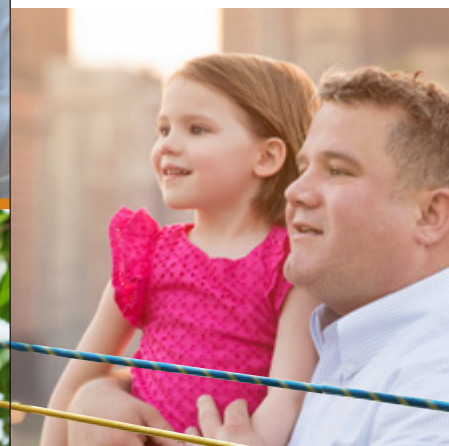

Tegyétek egyértelművé, hogy a siker a kemény munka és az áldozathozatal eredménye.

Tegyétek egyértelművé, hogy a kudarc nem más, mint egy ideiglenes állapot és egy tanulási lehetőség.

Jutalmazzatok rendszeresen azokat a cselekedeteket és az olyan viselkedést, amelyeket szeretnétek megerősíteni.

Mondjátok el a **gyermekeknek**, hogy **már úgy születtek, hogy értékesek**, hiszen ők Isten fiai vagy lányai.

Dicsérjétek meg a gyermek erőfeszítéseit.

Beszéljétek meg a szabályokat, és állapítsatok meg olyan következményeket, amelyek észszerűek, kapcsolódnak az adott viselkedéshez, és mind a szülőt, mind pedig a gyermeket tiszteletben tartják.

Debbie Cole

Írország, Leinster

1989-ben, amikor Debbie 19 éves volt, szexuális bántalmazás áldozatává vált. Debbie (aki a képen a lányával látható) eltökélte, hogy a történetek nem fogják tönkretenni az életét; a hitére támaszkodott, miközben önkéntesként segített más áldozatoknak, akiket szintén szexuális bántalmazás ért, valamint olyan törvényekért kampányolt, amelyek megvédenek másokat a szexuális bűnelkövetőktől.

LESLIE NILSSON, FÉNYKÉPÉSZ

Akinek soha nem volt része ilyen megpróbáltatásban, annak nagyon nehéz elmagyarázni, milyen érzés átélni egy szexuális traumát. Az ilyen tapasztalás mindig veled marad – soha nem múlik el. Lesznek napok, amikor valami váratlanul felidézi az emléket, és úgy érzed, hogy elvették tőled az erőt, az önbizalmadat és a biztonságérzetet.

Ilyenkor nem tehetek mást, mint hogy letérdelek, és elbeszélgetek Mennyei Atyámmal. Minden kétséget kizáróan tudom, hogy Ő meghallja és megválaszolja az imáimat. Isteni örökséggel rendelkezem, ez pedig erőt ad ahhoz, hogy akkor is tovább csináljam, amikor az élet nehezzé válik.

Ráadásul a tudás, miszerint a Szabadító szeret engem, képessé tesz remélni és összpontosítani. Szeretem, amit Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából mondott: „Nem tudtok olyan mélyre süllyedni, ahová ne érne el Krisztus engesztelésének végtelen fénye.” (Jeffrey R. Holland: A szőlőskerti munkások. *Liahóna*, 2012. máj. 33.) Mindegy, hogy hol vagyunk, vagy min megüünk keresztül, a Szabadító képes segíteni nekünk. Őrá tekintek példának, hogy mit is kell tenni a nehéz időkben.

TUDJ MEG TÖBBET!

Ismerd meg részletesebben Debbie hitbéli utazását, többek között további fényképeken keresztül, az Evangéliumi könyvtárban vagy ennek a cikknek az online változatában a **ChurchofJesusChrist.org/go/9196** oldalon.

Neil L. Andersen elder a Tizenkét Apostol Kvórumából bizonyosságot tesz a Szabadító gyógyító hatalmáról a **ChurchofJesusChrist.org/go/9197** oldalon.

Szolgálattételi tantételek

Hogyan segíthet (és fog is segíteni) a Lélek a szolgálattételedben?

A szolgálattételre vonatkozó, a férfiak és a nők által egyaránt megkapott papsági megbízásnak része az a jogosultság, hogy kinyilatkoztatást kapjunk.

Időnként emberpróbálónak tűnhet az elhívás, hogy úgy nyújtsunk szolgálattételt, úgy szolgáljunk, de még úgy is szeressünk, ahogy a Szabadító tette – főleg akkor, amikor ennek részeként olyanok felé kell fordulnunk, akiket esetleg nem ismerünk olyan jól. Milliónyi módja van a szolgálattételnek, és ilyenkor azon tanakodunk, hogy honnan is tudhatnánk, melyik lenne a legjobb azok felkarolására, akiket kijelöltek számunkra.

Nem kell azonban hosszan tanakodnunk, mert őszinte erőfeszítéseink során a Szentlélek utat mutathat nekünk.

„Szent szolgálattételi feladatokat isteni jogot ad nektek a sugalmazásra – jelentette ki Bonnie H. Cordon nővér, a Fiatal Nők általános elnöke. – Bizalommal törekedhetek erre a sugalmazásra.”¹

Amikor igyekszünk úgy szolgálni, ahogy a Szabadító tette, minket is ugyanaz a Lélek vezérelhet, mint Őt. Ez különösen igaz akkor, amikor a püspök papsági kulcsainak felhatalmazása alatt adott megbízások – például a szolgálattétel – során szolgálunk. Íme hat javaslat a Lélekkel való szolgálattételhez:

Hogyan lehet velem a Lélek a szolgálattétel során?

1

Kérj útmutatást! Mennyei Atya azt szeretné, hogy imán keresztül beszéljessünk Vele. Az ima által nemcsak hogy közelebb kerülhetünk Őhozzá, de olyan áldásokat is elnyerünk, „melyeket Isten már hajlandó megadni, de feltételül szabta, hogy kérjük azokat.”² „Miközben imádkozunk és arra törekszünk, hogy jobban megismerjük a szívüket – mondta Cordon nővér –, bizonyságomat teszem, hogy Mennyei Atya irányít majd minket és az Ő Lelke kísér majd bennünket.”³

2

Ne várj késztetésre! Kezdeményezz! Buzgón munkálkodj (lásd Tan és szövetségek 58:27), és észre fogod venni, hogy erőfeszítéseid során útmutatásra és felmagasztalásra lehetsz. „Előre haladni a szolgálatunkban és a munkánkban fontos módja annak, hogy jogosulttá váljunk kinyilatkoztatásra – mondta Dallin H. Oaks elnök, első tanácsos az Első Elnökségben. – A szentírástanulmányozásaim során azt vettem észre, a legtöbbször akkor érkezik kinyilatkoztatás Isten gyermekeihez, amikor azok mozgásban vannak, nem pedig akkor, amikor hátradőlve várják a lakhelyükön, hogy az Úr megmondja nekik, mi legyen az első lépésük.”⁴

FELKÉRÉS A CSELEKVÉSRE

Miközben a napi szolgálattételedet végzed, imádságosan keresd és kövesd a Szentlélek késztetéseit. Emlékezz rá, hogy amikor így teszel, Mennyei Atya meg fog áldani téged és mindazokat, akiknek szolgálattételt nyújtasz!

OSZD MEG AZ ÉLMÉNYEIDET!

Küldd el nekünk a másoknak végzett szolgálattétellel vagy azzal kapcsolatos élményeidet, amikor neked nyújtott valaki szolgálattételt. Menj a liahona.ChurchOfJesusChrist.org oldalra, és kattints a Submit an Article or Feedback feliratra.

Miről ismerem fel a szolgálattételre indító késztetéseket?

3

Fogadd meg Mormon tanácsát! Felesleges azon rágódnunk, hogy egy adott gondolat késztetésként érkezett-e, vagy sem. Méghozzá azért, mert rendelkezünk Mormon egyszerű megoldókulcsával: ha olyan gondolatod támad, amely arra késztet, hogy jót tégy és higgy, vagy hogy segíts másoknak hinni Krisztusban, akkor tudhatod, hogy az Istentől van (lásd Moróni 7:16).

4

Ne aggodalmaskodj miatta! „Egyszerűen ugorjatok fejest a vízbe, és ússzatok! – szólított fel Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. – Induljatok meg a szükségét szenvedők felé! Ne álljatok mozdulatlanul, míg azon tanakodtok, hogy háton vagy kutyaúszásban ússzatok-e! Ha követjük a nekünk tanított alapvető tantételeket, továbbra is igazodunk a papsági kulcsokhoz, valamint törekszünk a Szent Lélek irányítására, akkor nem vallhatunk kudarcot.”⁵

A SZABADÍTÓ PÉLDÁJA

A Szabadító fel lett készítve a saját szolgálattételére. „A názáreti Jézust... kené fel... az Isten Szent Lélekkel”, majd pedig Krisztus „széjjeljárt jót tévén” (Apostolok cselekedetei 10:38). „Szent Lélekkel [volt] telve”, és gyakorta „viteték a Lélektől” (Lukács 4:1). Krisztus nyilván azt megelőzően is jót cselekedve járt-kelt, hogy fel lett volna kenve a Szentlélekkel, azonban a Szentlélek elnyerése, illetve a sugalmazásra való ezen jogosultság fontos részét képezte a szolgálattételének – mint ahogy a miénknek is fontos részét képezi.

SOKAKAT MEGGYŐGYZŐTŐ KÜLÖNBÖZŐ BETEGSÉGEKBŐL (RÉSZLET).
KÉSZÍTETTE: J. KIRK RICHARDS

Hogy a legjobb reagálni egy késztetésre?

5

Azonnal. Susan Bednar nővér (a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának, David A. Bednar eldernek a felesége) nagyszerű példa a késztetések szerinti cselekvésre. Miután azért imádkozik, „hogyan rendelkezzen lelki szemekkel a szükséget szenvedők meglátásához”, körbetekint a gyülekezetben, és gyakran „egy lelki lökést érez, hogy látogasson meg vagy hívjon fel egy konkrét személyt”, mesélte Bednar elder. „Amikor pedig Bednar nővér ilyen benyomásban részesül, azonnal reagál és engedelmeskedik. Gyakran a záróima ámenjének elhangzásakor már megy is, hogy egy tizenévesssel beszéljen, vagy megöleljen egy nővért, vagy pedig hazaérve azonnal felemelje a telefont, hogy felhívjon valakit.”⁶

6

Bátran. Az elutasítástól való félelem, valamint a féltékenység és elégtelenség érzése, vagy hogy nem akarunk kényelmetlenséget okozni, mind hátráltathat bennünket abban, hogy kövessünk egy szolgáltatásra irányuló késztetést. „Különböző időkben és módokon mind éreztük már magunkat kevésnek, bizonytalanoknak, talán még érdektelennek is – mondta Gerrit W. Gong elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja. – Az Isten szeretetére és felebarátaink szolgálatára tett hithű erőfeszítéseink során azonban új és szentebb módokon érezhetjük Isten szeretetét és a szükséges sugalmazást mások és a saját életünkre vonatkozóan is.”⁷

Egy férfi elmesélte, hogy tétozva volt, mert nem tudta, hogyan is karolhatja fel egy férfit, akinek a felesége öngyilkosságot kísérelt meg. Végül aztán meghívta a férjet ebédelni. „[A]mikor azt mondtam: »A feleséged öngyilkosságot kísérelt meg. Ez nagyon nyomasztó lehet számodra. Szeretnél beszélni róla?« – ő könnyekben tört ki – emlékezett vissza. – Gyengéd és bizalmas beszélgetés volt ez, és percek alatt rendkívüli bizalom és közelség alakult ki közöttünk.”⁸ ■

JEGYZETEK

1. Bonnie H. Cordon: Pásztorrá válni. *Liahóna*, 2018. nov. 76.
2. Kalauz a szentírásokhoz: ima.
3. Bonnie H. Cordon: Pásztorrá válni. 76.
4. Dallin H. Oaks, „In His Own Time, in His Own Way,” *Liahona*, Aug. 2013, 24.
5. Jeffrey R. Holland: A megbékélés szolgálatte. *Liahóna*, 2018. nov. 77.
6. David A. Bednar, „Quick to Observe,” *Liahona*, Dec. 2006, 17.
7. Gerrit W. Gong: Hitünk táborfüze. *Liahóna*, 2018. nov. 42.
8. Lásd Bonnie H. Cordon: Pásztorrá válni. 76.

TUDJ MEG TÖBBET!

A próféta arról tanít, miként részesülhetünk személyes kinyilatkoztatásban: lásd Russell M. Nelson elnök: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás (*Liahóna*, 2018. május).

Írta: Lynn G. Robbins elder
a Hetvenektől

Ellenálló képesség

LELKI FEGYVERZET NAPJAINK FIATALJAI SZÁMÁRA

Gyermekeink képesek boldogulni napjaink kihívásai ellenére is. Szülőkként a mi feladatunk, hogy felkészítsük őket az e kihívásokkal való bátor szembenézésre.

Azt mesélik, hogy India brit gyarmati kormányzása idején elviselhetetlen mennyiségű mérges kobra élt Delhiben és környékén. A probléma megoldásaként a helyi hatóságok pénzjutalmat ajánlottak fel az elpusztított kobra után. A meggondolatlan jutalmazás azonban visszafelé sült el, mivel a vállalkozó szellemű helybéliek elkezdtek a haszonszerzés reményében tenyészteni a kobraikat. A pénzjutalom visszavonása után a tenyésztők szabadon engedték a kígyókat, ezzel még tovább súlyosbítva a problémát.

Ezt a jelenséget, mely során a nem kívánt mellékhatások néha a tervezett előnyöknél több kárt okoznak, „kobrahatásnak” nevezik.¹

A felnövekvő nemzedékre gyakorolt kobrahatás

Amikor 2017 őszén ellátogattam a Brigham Young Egyetem idahói kampuszára, az iskola új rektora, Henry J. Eyring elmondta, hogy legfőbb aggodalma az elsőévesek magas lemorzsolódási aránya. A hallgatók számos okból hagyják el a felsőoktatási intézményeket, ám az ellenálló képesség hiánya az egyik vezető ok, amiért az Egyesült Államok számos egyeteme küszködik ugyanezzel a kihívással.²

Az ellenálló képesség (reziliencia) „az a képesség, mely során valaki képes egy balserencse vagy valamilyen változás után visszanyerni eredeti állapotát, illetve könnyen alkalmazkodni ahhoz”³. Amikor az Amerikai Egyesült Államok hadserege felismerte az ellenálló képesség hiányát az újoncai között, bevezette a Reziliencia Mestertréning programot, hogy megerősítse a katonákat a katonai szolgálattal járó stresszel, követelményekkel és nehézségekkel szemben.⁴

Ugyanezzel a problémával nézünk szembe az egyházban is, ahol a korábbi nemzedékekhez képest a teljes idejű misszionáriusok magasabb arányban térnek haza idő előtt a missziójukról. Néhány misszionárius komoly egészségügyi kihívásokkal vagy más megpróbáltatásokkal szembesül, melyek szükségessé teszik az idő előtti felmentésüket, mások azonban talán egyszerűen nem fejlesztettek ki kellő ellenálló képességet.

Az erőteljes evangéliumi tantételek megértése és alkalmazása segíthet a fiataloknak megerősíteni az ellenálló képességüket.

Lyle J. Burrup, aki az egyház Misszionáriusi Osztályán szolgált mentálhigiénés tanácsadóként, megfigyelte, hogy a misszionáriusok által megtapasztalt érzelmi nehézségek leggyakrabban oka az ellenálló képesség hiánya. „Sok esetben – mondja – az adott misszionárius egyszerűen nem tanulta meg, hogyan kezelje jól a kihívásokat.”⁵

Nem az egyetemek, a katonaság és a missziós terep okozzák a problémát – ezek mindössze felszínre hozzák azt. A napjaink fiataljaira jellemző alacsonyabb ellenálló képesség valójában talán egy akaratlanul megjelenő mellékhatása – modern kori kobrahatása – az alábbi tényezőknek:

- Túl sok kanapén és digitális eszközökkel töltött idő, valamint a korábbi nemzedékekhez képest kevesebb testmozgás és fizikai tevékenység.⁶
- Egy valóságidegen, virtuális világnak vagy látszatvilágnak való túlzott kitettség, ami torz énképet, szorongást, depressziót és alacsonyabb önbecsülést eredményez.⁷
- Az azonnali beteljesülés és a Google-sebességgel fellelt válaszok világára jellemző türelmetlenség. (Ezzel szemben az ellenálló képesség javarészt éppen a türelem erénye által fejlődik ki.)
- Védelem a viharos tengertől. „A békés tenger nem nevel ügyes tengerészeket.”⁸
- A fiatalok és a felnőttek is egy olyan világban élnek, melynek végtelen választási lehetőségei elvonják a figyelmet, veteledő hangjai összezavarnak, az élet kényelme pedig érzéketlenné tehet a Lélek dolgaira.
- Túl sok digitális kommunikációval, és nem

elegendő személyes kapcsolattartással töltött idő, mely fejletlen társas kapcsolati készségeket eredményez.

Számos könyv jelent meg erről az összetett és hatalmas kihívásról, köztük egy olyan, melynek már a címe is sokatmondó: *iGeneráció – Akik közösségi médián és okostelefonon nevelkedtek: Miért boldogtalanabbak és felkészületlenebbek a felnőtt életre?*

A világ változik. Az Úr olyan lelkeket tartogatott napjainkra, akik képesek boldogulni napjaink kihívásai ellenére is. Gondoskodó szülőkként a mi feladatunk, hogy felkészítsük őket az e kihívásokkal való bátor szembenézésre azért, hogy fejlesszük és támogadjuk az ellenálló képességüket, a hitüket és a lelkierejüket.

Erőteljes evangéliumi tantételekkel a tarsolyunkban segíthetünk a fiataloknak, hogy megerősítsék az ellenálló képességüket, képessé téve őket arra, hogy a Szabadítóhoz hasonlóbbá váljanak, méghozzá úgy, hogy ők is „gyarapod[anak] bölcsességben [intellektuálisan] és test[ük] állapotjában [fizikailag és szellemileg], és az Isten és emberek előtt való kedvességben [lelkileg, valamint érzelmileg és a társas kapcsolatok terén]” (Lukács 2:52). Szeretnék néhány szót szólni a következő négy evangéliumi tantételtől: (1) önellátás, (2) ellentét minden dologban, (3) a Szentlélek ajándéka, valamint (4) erkölcsi önrendelkezés.

1. Önellátó gyermekeket nevelni: Télapó kontra Scrooge

A szükséglet szenvedők megsegítésére irányuló erőfeszítéseink során igyekszünk megtalálni a helyes egyensúlyt két egymást kiegészítő tantétel között: jószívűnek lenni és az önellátásra bátorítani. Aki jószívű, ám önellátásra nem bátorít, az a Télapó. Aki önellátásra bátorít, ám kedvesség nincs benne, ő Scrooge.⁹ Mindkét véglet önmagában kiegyensúlyozatlan.

A jószívűség
(amikor halat
adunk valakinek)
és az önellátás
(amikor megta-
nítjuk valakinek
a halfogás művé-
szetét) a szülői
mivolta is
vonatkozik.

A jószívűség (amikor halat adunk valakinek) és az önellátás (amikor megtanítjuk valakinek a halfogás művészetét) a szülői mivolta is vonatkozik. Meghozhatnánk minden döntést a gyermekeink helyett, ám jóval bölcsőbb az, ha megtanítjuk nekik a döntéshozatal művészetét, és ezáltal segítünk nekik szellemileg, lelkileg, szociálisan és érzelmileg önellátóvá válni.

Ennek inspiráló példáját jeleníti meg *A csodatévő* című megható drámai mű, mely Helen Keller önéletrajzán alapul, aki egy gyermek-kori betegség következtében megsüketült és megvakult.¹⁰ Helen „helikopter szülei” – akik Télapó-szerű megközelítéssel próbálták felnevelni lányukat – túlzottan gyámolítóak és elnézőek voltak vele, s így pont az ellenkező hatást érték el: akadályozták Helen szellemi, lelki, társas és érzelmi növekedését.

Velük ellentétben Anne Sullivan, Helen nevelőnője felismerte, hogy Helennel túlságosan engedékenyek voltak, és elkezdte hozzásegíteni a kislányt ahhoz, hogy szembenézzen a problémáival és önellátóbbá váljon. Végül Anne Sullivan volt az, nem pedig Helen szülei, aki segített Helennek elérni a benne rejlő valódi lehetőségeket.

Mivel szeretjük a gyermekeinket, szeretnénk őket sikeresnek látni. Kísértést érezhetünk arra, hogy minden akadályt eltávolítsunk az útjukból, illetve hogy a lehető legkevesebb csalódás és kudarc érje őket; kísértést érezhetünk arra is, hogy elvégezzük helyettük a nehéz munkát, ahogy azt Helen szülei is tették. Amikor azonban így teszünk, akaratlanul is meggátolhatjuk a gyermekeinket azon ellenálló képesség kifejlesztésében, mely szükséges ahhoz, hogy Krisztus erős, független tanítványai legyenek.

Ahelyett, hogy túlzottan gyámolítóak lennénk és túl hamar sietnénk a segítségükre, inkább meg kellene fontolnunk a Szabadító módszerét. Ő megerősít minket, hogy „el tudj[u]k viselni a terhei[n]ket” (Móziás 24:15), és gyakran nem siet olyan gyorsan a segítségünkre, ahogy azt mi szeretnénk (lásd Tan és szövetségek 121:1–3).

2. Ellentét: a nehéz dolgok áldása

Mennyei Atyánk – a mi tökéletes szülőnk – többek között úgy nevel minket képessé az ellenállásra és készít fel bennünket leendő boldogságunkra, hogy egy olyan világba küld minket, ahol az ellenálló képességünk próbára tételét és finomíttatását majd. Erről tanúskodnak az alábbi szentírásversek:

- „[P]róbatételben [fogunk részesülni], Ábrahámhoz hasonlóan” (Tan és szövetségek 101:4).
- A viszontagságok „tapasztalatot adnak nek[ünk], és a jav[unk]ra válnak majd” (Tan és szövetségek 122:7).

Az ösvény
gyakran
meredek és
sziklás, és
bizony lesz
olyan, hogy
megbotlunk
vagy lemaradunk.

- „[M]inden dologban ellentét...” van (2 Nefi 2:11), ezért Mennyei Atya hagyja, hogy „megízlel[jü]k a keserűt, hogy értékelni tudj[u]k a jót” (Mózes 6:55).
- A „hit[ün]k próbatétele előtt nem kap[un]k tanúbizonyságot” (Ether 12:6).

Ellentét, illetve a „nyomor kemencz[e]” (Ésaiás 48:10) nélkül nem lehet szert tenni olyan krisztusi erényekre, mint például a hit, a türelem, a szorgalom és az ellenálló képesség, csak hogy néhányat említsek. Mennyei Atyánk tehát hagyja, hogy komoly kihívásokkal nézzünk szembe és nehéz dolgokat vigyünk véghez. Hogyan válhatunk valaha is olyanná, mint nagyszerű Példaképünk, ha nem szembesülünk olyan megpróbáltatásokkal, amelyek eredményeként Ő az lett, aki?

Gyakran mondom a misszionáriusoknak, hogy „a missziós terepen emelt szintű tantárgyakat fogtok felvenni, mint amilyen többek között a Szorgalom mesterfokon és a Haladó türelem. Csakis egy ilyen emelt szintű tananyag révén fogjátok megtanulni, miként váljatok nagyszerű misszionáriusokká, később pedig kiváló férjakké és feleségekké, apákká és anyákká. Ha nehéz napotok van, magasztaljátok a szenvedéseket, ahogy azt Péter és János apostol is tette, akik – miután börtönbe vetették és megverték őket – »örömmel [távoztak, mert] méltókká tettek arra, hogy az ő nevéért gyalázattal illettessenek»” (lásd Apostolok cselekedetei 5:18, 40–41; lásd még 1 Péter 4:13; Kolossébeliek 2:8).

A legnagyobb és leginkább képessé tevő dolog, amit egy szülő megtaníthat a gyermekének az, hogy felismerje a Szentlélek suttogásait.

A nehézségek, a küszködés és a megerőltető erőfeszítés az, ami segít kifejleszteni az ellenálló képességet – hogy képesek legyünk felkelni, leporolni magunkat, és továbbhaladni a szoros és keskeny ösvényen. Ez az ösvény gyakran meredek és sziklás, és bizony lesz olyan, hogy megbotlunk vagy lemaradunk. Ám az Úr korlátlan második esélyeinek ajándéka lehetővé teszi számunkra, hogy kitartóan haladjunk előre.¹¹

3. A Szentlélek és a sugalmazott döntéshozatal

A könnyű válaszok helyett a gyermekeknek fejlődniük kell a döntéshozatal művészetében. Nyújthatunk nekik iránymutatást, ám hagynunk kell, hogy önállóan gondolkodjanak, és elkezdjék meghozni akár csak a legapróbb döntéseket is.

Mivel a Szentlélek ajándéka a legnagyobb ajándék, melyet halandó ember kaphat,¹² a legnagyobb és leginkább képessé tevő dolog, amit egy szülő megtaníthat a gyermekének az, hogy felismerje a Szentlélek suttogásait. A lelki-leg önálló gyermekek nevelése során a legfontosabb, amit tehetünk az, ha megtaníthatjuk nekik, miként legyenek érdemesek erre a nagyszerű ajándéka, és hogy miként kapjanak személyes kinyilatkoztatást.

Fontos leckét tanulunk Oliver Cowderytől, aki imában kért ugyan valamit, ám azt nem kapta meg. Az Úr így szólt hozzá:

„Íme, nem értetted meg; feltételezted, hogy megadom ezt neked, amikor nem gondoltál bele, csak kértél engem.

De íme, én azt mondom neked, hogy tanulmányoznod kell azt az elmédben; majd meg kell kérdezned tőlem, hogy helyes-e, és ha helyes,

akkor tebenned égővé teszem kebledet; érezni fogod tehát, hogy helyes” (Tan és szövetségek 9:7–8).

Amikor például odajönnek hozzánk a gyermekeink és arra kérnek minket, hogy segítsünk nekik a házi feladatban, akkor nem csináljuk meg helyettük a feladatot. Iránymutatást adunk nekik, majd – az Úr Oliverhez szóló szavaihoz hasonlóan – azt mondjuk: „Most pedig menj, dolgozz rajta, és amikor végeztél, hozd vissza, és megnézem, jól oldottad-e meg.”

Ha megtaníthatjuk a gyermekeknek, hogy miként kezeljék és küzdjék le a megpróbáltatásaikat, az segít nekik önállóan gondolkodni, elemezni a problémákat, valamint felismerni a Szentlélek suttogásait. Csakis a problémamegoldásban szerzett saját tapasztalataik által tesznek szert józan észre és bölcsességre, továbbá gyarapszik az a képességük, hogy tanulmányozzák az adott problémát és kinyilatkoztatást kapjanak.

Russell M. Nelson elnök alábbi kijózanító figyelmeztetését vonja magával, ha nem tanítjuk meg gyermekeinknek a lelki önállóságot és ellenálló képességet: „Az eljövendő napokat... nem lehet majd lelkileg túlélni a Szentlélek útmutató, irányító, vigasztaló és állandó hatása nélkül.”¹³

4. Tiszteletben tartani az önrendelkezést a választaknál

Hallottam Nelson elnöktől egy történetet a lányáról, aki nyolcéves korában az egyik vasárnap odament hozzá, és megkérdezte, hogy elmehet-e szánkózni az egyházközségükhöz tartozó egyik családdal. Nelson elnök így mesélte: „Tudtam, hogy nem lenne bölcs dolog sem igent, sem nemet mondanom. Kinyitottuk a Bibliát a 2 Mózes 31:13-nál: »Az én szombatimat bizony megtartsátok; mert jel az én közötttem és ti közöttetek nemzetségről nemzetségre«. Ezután megkérdeztem tőle, mit gondol a szombatnap szánkózásról. Így felelt: »Apu, én meg akarom mutatni Mennyei Atyának, hogy szeretem, úgyhogy inkább nem megyek.«”

Amikor a gyermekeink odajönnek hozzánk és arra kérnek minket, hogy segítsünk nekik a házi feladatban, akkor nem csináljuk meg helyettük a feladatot.

Nelson elnök így folytatta: „Eltelt egy emberöltő, és a lányom édesanya lett; pont náluk voltam, amikor a kislány egy nagyon hasonló kérés kapcsán fordult hozzám jóváhagyásért. Ámulattal és elégedettséggel töltött el, ahogy lányom a szemem láttára az unokámmal együtt kinyitotta a Bibliát, és elolvasták ugyanezt a verset.”

Évekkel ezelőtt olvastam egy apáról, aki az egyik vasárnap felkeltette a fiát, hogy készülődjön, mert indulnak az istentiszteletre. A fiú így felelt: „Ma nem megyek istentiszteletre.” Sok szülő egy ilyen pillanatban kísértésbe esne, hogy rávágja: „De bizony, hogy jössz!”, majd még egy fenyegetéssel is megtoldja. Ez az apa bölcsőbb volt, és egyszerűen ennyit mondott: „Fiam! Nekem nem tartozol magyarázattal, hogy miért nem, hiszen ez nem az én egyházam. Viszont illene térdre ereszkened, és közölnöd a kifogásodat a Mennyei Atyáddal.”

Ezzel az apa otthagytta a fiát a válaszütnél a Szentlélek társaságában. A Szentlélek sokkal jobban fel tudja zaklatni a gyermekeinket, mint mi – csupán bízunk kell e nagyszerű ajándékban. „Nincs olyan rettegett tanú, sem olyan félelmetes vádló, mint a lelkiismeret”¹⁴. Alig pár percre kellett eltelnie, hogy ez a tizenéves felkeljen és nekilásson a készülődésnek. Ha az apa kényszerítette volna a fiát, hogy elmenjen az istentiszteletre, azzal esetleg a nehezítés és a lázadás magjait ültette volna el, lehetőséget hagyva, hogy bekússzon a képbe a kobrahatás.

Kockázattal jár, ha tiszteletben tartjuk a gyermekeink önrendelkezését és egyedül hagyjuk őket a válaszütnél. Ám nem ugyanezt a kockázatot vállalta Mennyei Atyánk is a halandóság előtti életben, és veszítette el ennek következtében lélekgyermekei egyharmadát? Mivel az önrendelkezés tana nélkülözhetetlen volt a szabadítás tervéhez, a kockázat elkerülhetetlen volt, még Lucifer tiltakozásai ellenére is.

Ha egy kissé átfogalmazhatnám Joseph Smith próféta egyik kijelentését, ezt mondanám a gyermekekre vonatkozóan: „Helyes tantételeket tanítunk nekik, mert akár tetszik nekünk, akár nem, ők magukat fogják kormányozni.”¹⁵ El fog jönni a nap, amikor gyermekeink elhagyják a szülői házat. Szülőkként az egyetlen reményünk, hogy helyes tantételeket tanítunk nekik a szabadítás tervéről, valamint segítünk nekik felismerni a Lélek suttozásait, hogy irányutatót kapjanak az önrendelkezésük bölcs használatához. Máskülönben előfordulhat, hogy nem rendelkeznek majd kellő lelki önállósággal és ellenálló képességgel a jövőbeli megpróbáltatásokkal való szembenézéshez, és akár el is veszíthetjük őket.

Mindannyian mélységesen és örökkévalóan hálásak vagyunk az ellenálló képesség legnagyobb tettéért a világ történelme során: Jézus Krisztus engeszteléséért. A Szabadító nem rettent vissza saját tűzpróbájától, bár felfoghatatlan nyomás nehezedett rá.

A Szentlélek ajándéka és a lelki önállóság táplálják a lelki ellenálló

A Szentlélek
ajándéka és
a lelki önálló-
ság táplálják
a lelki
ellenálló
képességet.

képességet, ami pedig a kitartás szinonimája. Mindazoknak pedig, akik hithűen „mindvégig kitart[ana]k, ...örök élet[ü]k lesz” (2 Nefi 31:20).

Az Úr áldjon meg hát minket, szülőket, azon sürgetően fontos kötelességünkben, hogy szellemileg, testileg, lelkileg, szociálisan és érzelmileg is ellenállóképes gyermekeket neveljünk fel. ■

További gyakorlati tanácsokért lásd Lyle J. Burrup „Raising Resilient Children” [Ellenállóképes gyermekeket nevelni] című írását a 2013. márciusi Liahónában.

JEGYZETEK

1. Horst Siebert német közgazdásznak tulajdonítják a „kobrahatás” kifejezés megalkotását, annak leírására, amikor egy probléma megoldása tovább ront a problémán.
2. Lásd Connie Matthiessen, “Why Are So Many College Students Returning Home?” Jan. 9, 2019, greatschools.org.
3. Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “resilience,” [merriamwebster.com](https://www.merriam-webster.com/dictionary/resilience).
4. Lásd “Master Resilience Training (MRT) in the U.S. Army: PowerPoint & Interview,” Positive Psychology Program, positivepsychologyprogram.com.
5. Lyle J. Burrup, “Raising Resilient Children,” *Liahona*, Mar. 2013, 11.
6. Lásd Meena Azzollini, “Declining Physical Activity Levels in Children and Teens,” *WellBeing*, July 10, 2017, wellbeing.com.au.
7. Lásd Rachel Ehmké, “How Using Social Media Affects Teenagers,” Child Mind Institute, June 6, 2016, [childmind.org](https://www.childmind.org).
8. Afrikai közmondás.
9. Scrooge a fősvény szereplő Charles Dickens *Karácsonyi ének* című művében.
10. Lásd Helen Keller: *Életem története*. Eisenstadt, 1976, Prugg Verlag.
11. Lásd Lynn G. Robbins: *Még hetvenszer kétszer is. Liahóna*, 2018. máj. 21.
12. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Wilford Woodruff* (2004). 50.
13. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.
14. Egyesek Polübiosznak vagy Szophoklésznek tulajdonítják.
15. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 299.

A tanfolyam, amely megváltoztatta életünk folyását

Írta: Michael R. Morris

Egyházi folyóiratok

Chris és Alfreda Rubio mindaddig fizetéstől fizetésig élt, amíg egy önellátási tanfolyam jobb utat nem mutatott nekik.

A mikor Chris és Alfreda Rubio furgonja nemrégiben lerobbant, nem aggódtak amiatt, hogy miből fogják kifizetni a javítását. És nem azért, mert gazdagok lennének.

„Megvolt rá a pénz, mert félretettük – meséli Chris. – Minden teljesen rendben volt. Még aznap elvittük a furgont a szerelőhöz, és közben nem az járt a fejünkben, hogy »jaj, még ez is«. Kellemes érzés volt.”

Ez azonban nem volt mindig így. Nem is olyan régen Rubióék a furgon javítására még hitelt vettek volna fel, hitelkártyát használtak volna, vagy megvárták volna vele a fizetésnapot. De ez még azelőtt volt, hogy részt vettek volna egy személyes pénzügyek tanfolyamon, amely az egyház önellátási kezdeményezése keretében került megszervezésre.

„Fuldokoltunk anyagilag”

Chris és Alfreda akkor ismerkedtek meg, amikor mindketten Németországban szolgáltak az Amerikai Egyesült Államok Légierében; később Dániában keltek egybe. Chris 2008-ban szerelt le, Alfreda pedig néhány évvel később egészségügyi gondok miatt volt kénytelen visszavonulni. Nem sokkal az után ismerték meg az egyházat, hogy letelepedtek Alabama államban. Chris azonban nem talált munkát. „Mindig vagy túlképzett vagy alulképzett voltam” – idézi fel.

Alfreda egy irodaszerboltban talált munkát, de ez volt az egyetlen jövedelmük. „Fuldokoltunk anyagilag” – meséli.

„Rengeteg adósságunk és kifizetetlen számlánk volt, közben meg a végrehajtók is állandóan hívogattak

– teszi hozzá Chris. – Már odáig fajult a helyzet, hogy a számlák kifizetéséhez elkezdtük eladogatni a dolgainkat. A kocsinkat lefoglalták, és a házunk is elúszott. Durva volt.”

Az otthonuk elvesztését követően Rubióék albérletbe költöztek egy másik egyházközség területén. Nem ismertek senkit, és az anyagi helyzetük romlásával párhuzamosan istentiszteletre is egyre ritkábban jártak. Chris jól emlékszik még arra, hogy minél jobban a pénzügyeikre összpontosítottak, annál kevésbé összpontosítottak a hitre.

„Nagyon könnyű volt azt mondani, hogy ma nem mehetünk istentiszteletre, mert munkát kell találnom, vagy mert aggasztanak a számlák, vagy mert nincs pénzünk tankolni.”

Amikor leültek az új püspökükkel, hogy az anyagi helyzetükről

beszélgessenek, ő beszélt nekik a Személyes pénzügyek az önellátásért tanfolyamról, amely éppen akkor indult az egyházközségük gyülekezeti házában, az alabamai Montgomery mellett.

„Mindketten eléggé szegény családban nőttünk fel – világít rá Chris. – Soha nem volt sok pénzünk, így aztán nem is igazán tanultuk meg beosztani és félretenni azt. Mi is minden héten fizetéstől fizetésig éltünk. A fizetés sokszor pár nap után elfogyott, és olyankor hosszú ideig pénz nélkül maradtunk. Úgyhogy azt mondtuk: „Persze, vágjunk bele ebbe a tanfolyamba. Ha lehet bármi haszna a számunkra, akkor szeretnénk részt venni rajta.”

„Megváltoztatta a gondolkodásunkat”

A személyes pénzügyekkel foglalkozó tanfolyamon Rubióék három másik családdal együtt megtanulták, miként készítsenek és kövessenek egy költségvetést. Tanultak az adósságról és annak leküzdéséről. Megtanulták, hogyan óvják meg a családjukat a pénzügyi nehézségektől. Tanultak továbbá arról is, hogy milyen fontos szerepet játszik a tizedfizetés a pénzügyi önellátásban.

„A teljes gondolkodásmódunkat megváltoztatta – állítja Chris. – Megtanultuk, miként kövessük figyelemmel a bevételeinken és a kiadásainkon túl a

megtakarításainkat is, ami akkoriban egyáltalán nem is volt nekünk. Őszintén: soha nem gondoltam volna, hogy valaha is lesznek megtakarításaink.”

Rubióék különösen élvezték a tanfolyam tanácskozás jellegét, amikor is a résztvevők megosztották egymással az ötleteiket, sikereiket és kudarcaikat. Az ottani összetartás megerősítette a hitüket és az arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy pénzügyileg önellátóvá váljanak; ráadásul úgy alakult, hogy a tanfolyam moderátora fel tudott ajánlani Chrisnek egy állást is.

„Nagyon más így, hogy hasonló helyzetben lévő emberekkel találkozol – mondja Chris. – Rájössz, hogy nem vagy egyedül, meg hogy mindannyian próbálunk kijönni a pénzünkből, és fejleszteni az önellátáshoz szükséges készségeinket, hogy a gyerekeinknek jobb legyen.”

„Fantasztikus utazás”

Az elsajátított tantételeket a gyakorlatba is átültetve elkezdett javulni az anyagi helyzetük.

„Nem tartunk ott, hogy gazdagok lennénk, vagy hogy már ne lennének anyagi gondjaink, de azért így sokkal könnyebb az elhívásainkat végezni és istentiszteletre járni, hogy nem kell aggódnunk a pénzügyeink miatt – osztja meg Chris.

– A tanfolyam határozottan megváltoztatott minket lelkileg.”

Alfreda még hozzátézi: „A tanfolyam közvetlen hatással volt arra, hogy mennyivel erősebb lett a hitünk. Elkezdtünk többet imádkozni, és többet olvasni a szentírásokat. Éreztük, hogy a tanfolyam pénzügyi és lelki tantételei kéz a kézben járnak.”

Chris egy olyan szemüveg két lencséjéhez hasonlítja ezeket a tantételeket, amely abban segített neki és Alfredának, hogy meglássák és követni tudják a lelki és pénzügyi önellátás ösvényét.

„A csoport nélkül és az összes ott tanult dolog nélkül nem lennék ott, ahol vagyunk – sem pénzügyileg, sem lelkileg – vélekedik Chris. – Fantasztikus utazás volt! Megtanultuk, hogy a gazdagsághoz nem kell sok pénz: mi lelkiekben vagyunk gazdagok.” ■

A szobafestőként dolgozó Chris Rubio éppen munkába érkezik a feleségével, Alfredával.

8 ÚJ TEMPLOM BEJELENTÉSE

Russell M. Nelson elnök nyolc új templom építését jelentette be, az alábbi helyszíneken. Jelenleg 162 működő templom van, további 47 került már bejelentésre vagy áll építés alatt.

Chile, Antofagasta
Magyarország, Budapest
USA, Washington, Moses Lake
Tonga, Neiafu
Japán, Okinava
Amerikai Szamoa, Pago Pago
Honduras, San Pedro Sula
USA, Utah, Tooele Valley

„A **HIT** APRÓ CSELEKEDETEI SZÜKSÉGESEK AHHOZ,
 HOGY **BEGYÚJTSUK ISTEN ÍGÉRETEIT.**”

Dale G. Renlund elder a Tizenkét Apostol Kvórumából:
 Áldásokban bővelkedve. *Liahóna*, 2019. máj. 71.;
 kiemelés hozzáadva.

TALÁLD MEG ÚJRA A VILÁGOSSÁGOT!

Sharon Eubank nővér öt dolgot javasolt arra az esetre, „ha úgy érzitek, bizonyosságokat jelzőtüze kihunyni készül, és a sötétség teljesen körülvesz”:

1. Szedjétek össze a bátorságokat!
2. Tartsátok be az Istennek tett ígéreteiteket!
3. Tegyétek fel a kérdéseiteket!
4. Türelemmel olvassátok üveggé a köveket!
5. Forduljatok Jézus Krisztushoz, aki töretlenül szeret benneteket!

Lásd Krisztus: a világosság, amely fénylik a sötétségben. *Liahóna*, 2019. máj. 75.

OTTHONKÖZPONTÚ, AZ EGYHÁZ ÁLTAL TÁMOGATOTT SZENTÉLYEK

A vezetőink közül sokan beszéltek az otthonaink megerősítéséről, különös tekintettel az otthonközpontú, egyház által támogatott evangéliumi tanulmányozásra fektetett új hangsúlyra. Az alábbiakról többet is megtudhatsz:

- A Lélek gyakoribb meghívása az otthonodba (lásd Henry B. Eyring: Olyan otthon, ahol

az Úr Lelke lakozik. *Liahóna*, 2019. máj. 22.).

- Otthonod legfőbb misszionáriusképző központtá, családtörténeti központtá és templomi felkészítővé tétele (lásd David A. Bednar: Felkészülve minden szükséges dolog elnyerésére. *Liahóna*, 2019. máj. 101.)
- A tananyag és a családdal töltött idő felhasználása arra, hogy segítsen elmélyíteni a „megtérésünket, és segítsen Jézus Krisztushoz hasonlóbbá válnunk” (lásd Ronald A. Rasband: A lelkeség és védelem erődjének felépítése. *Liahóna*, 2019. máj. 107.).

ÁLTALÁNOS KONFERENCIÁT SZOLGÁLVA FEL CSALÁDI ESTRE

Újra és újra az a benyomásom támadt, hogy meg kellene próbálnom konferenciái beszédeket használni a családi este leckéihez. Eleinte ellenálltam. A gyerekeim kicsik, nehéz lenne megérteniük a beszédeket, és nem voltam biztos benne, hogy lesznek gyerekbarát témák. Azonban tudtam, hogy legalább meg kell próbálnom.

Az általános konferencia beszédeinek felhasználása nem csupán a

gyermekeim számára alakította át teljesen a családi estéinket, hanem nagyszerű evangéliumi beszélgetésekben is részünk lehetett. A teljes zűrzavar mellett a családi boldogság apró, csodálatos pillanatai is felbukkantak.

Jessie Christensen, USA, Utah

Ide beküldve te is megoszthatod az általános konferenciái élményedet: liahona.ChurchofJesusChrist.org vagy facebook.com/liahona.

OTTHON - MENNYEI HELY

„Azt reméljük és azért imádkozunk, hogy minden egyes egyháztag **otthona a hit valódi szentélyévé váljon, ahol az Úr Lelke lakozhat.** A körülöttünk lévő viszálykodás ellenére az otthonunk mennyei helyé válhat, ahol a tanulmányozás, az ima és a hit egyesülhet a szeretettel.”

Russell M. Nelson elnök: Záróbeszéd. *Liahona*, 2019. máj. 111.; kiemelés hozzáadva.

Ez a sokat utazó
zsák része lett
a misszionáriusi
szolgálat olyan családi
hagyományának,
amely remélhetőleg
soha nem fog
megkopni.

Szennyeszsák sok szeretettel

A családomnak nehezeire esett elfogadni, hogy úgy döntöttem, utolsó napi szent leszek. Amikor bejelentettem, hogy teljes idejű, fizetetlen missziót fogok szolgálni, nem mindenki értette, hogy miért és hogyan is akarom én ezt csinálni. A szüleim szerettek volna osztozni a lelkesedésemben, ugyanakkor nehezen fogadták, hogy „feladom” azt a vallást, amelyben felneveltek.

Amikor megkaptam az elhívásomat a Hondurasi Tegucigalpa Misszióba, a borítékban volt egy ellenőrzőlista is, hogy mit kell magammal vinnem. Édesanyám észrevette, hogy az egyik tétel egy szennyeszsák. Na, ezt már ő is értette! Gyorsan vett némi erős, kék farmerszövetet, és nagy szeretettel varrt nekem egy egyszerű, jól használható szennyeszsákot. Maradandó ajándéknak bizonyult.

Az a szennyeszsák elkísért engem a misszionáriusképző központba, majd onnan Hondurasba. Velem tartott az egyik falucskából a másikba, sötétkékből apránként világoskékékké fakulva, ahogy a farmerünk is kedvelt és kényelmes nadrággá szokott kopni. A misszióm végén a legtöbb ruhámat odaajándékoztam egy különleges családnak, akiket nagyon megszerettem, de a szennyeszsákot megtartottam. Azt édesanyám készítette, csak nekem, annak ellenére, hogy nem értette, miért fontos a misszió.

Majd 30 évvel később a legidősebb fiunk a Kalifornia Carlsbad Misszióba kapta az elhívását, melléje pedig egy felsorolást mindazon dolgokról, amelyekre majd szüksége lesz. Együtt olvastuk át, és amikor elértünk oda, hogy „szennyeszsák”, elővettük a zsákot,

melyet annak idején édesanyám varrt nekem. Bár addigra egy kicsit még jobban megkopott, útra kelt Kalifornia felé.

Néhány évvel később a lányomat az Ohio Cleveland Misszióba hívták el szolgálni – a szennyeszsák őt is elkísérte. Amikor a lányunk visszatért, a zsák ismét egy kicsit kopottabban került haza, de továbbra sem volt rajta semmi féle számottevő feslés vagy szakadás.

A zsákról az szokott eszembe jutni, hogy vannak dolgok, mint amilyenek a missziós szolgálatomból és a mások iránt – például az édesanyám által írántam – tanúsított szeretetből tanult leckék, amelyek újra és újra képesek megáldani bennünket. Része lett a misszionáriusi szolgálat olyan családi hagyományának, amely remélhetőleg soha nem fog megkopni. ■

Brian C. Heckert, USA, Utah

Liftes szamaritánusok

Amikor egyszer az egyház-községemből az egyik család képeket rakott fel a Facebook-ra arról, hogy két órára bent ragadtak egy liftben, nem igazán éreztem át a helyzetüket. Így volt ez egészen addig, amíg egy alkalommal én magam is bent nem ragadtam egy liftben.

A mobilomat asnap otthon hagytam, ezért a lift ajtaján dörömböltem, miközben segítségért kiabáltam. És persze imádkoztam. Hamarosan néhány fiatalember meghallott, és – afféle irgalmas szamaritánusokként – segítségért telefonáltak. Aztán bekiabálták nekem, hogy a 38-as lakásban laknak, és viccelődve közölték, hogy amikor majd kiszabadulok, köszönetképpen vihetnék nekik valamit enni.

Majd elmentek, én pedig nem igazán tudtam megnyugodni. Mi lesz, ha a mentőcsapat nem is jön? Megint imádkoztam. Tudtam, hogy a férjem hamarosan hazaér a munkából, és nem fogja tudni, hol lehetek.

Megint dörömbölni kezdtem. A liftajtók közti résen át emberek láttam sétálni a közelben. Odakiabáltam nekik, hogy megkérjem őket, hívják fel a férjemet, és mondják el neki, mi történt velem. Meg is tették, így végül képes voltam megnyugodni. A férjem most már tudott róla, és biztosan elintézi, hogy semmiképpen se maradjak a liftben.

Nagyjából egy órát üldögéltem a liftben. Végül jött egy

karbantartó munkás, és kiszabadított. Elmondta, hogy a lift beszorult, így kénytelen volt leereszkedni az aknába, hogy megszerelje. Megköszöntem a segítségét.

Valamivel később meglátogattam a 38-as lakásban lakó szomszédainkat is, hogy nekik is köszönetet mondjak. Vittem nekik egy kis házi finomságot. Szabadkoztak, hogy csak vicceltek, amikor az ételt emlegették, de én akkor is boldog és hálás voltam. Visszatekintve a történetekre már értem, hogy min ment keresztül az a család az egyházközségemből, és hálás vagyok azoknak, akik nem mentek el mellettem, hanem megálltak, és segítettek.

Lehet, hogy nem tudtak róla, de a Szabadító példáját követték. Ő sem ment el mellettünk, és nem hagyott minket magunkra. Az életét adta, hogy megszabadulhassunk a testi és a lelki haláltól. Ezért pedig én is meg fogom próbálni követni az Ő példáját, hogy ne menjek el más emberek gondja mellett. Hálás vagyok ezért a tapasztalatért, amely váratlanul segített hozzá ahhoz, hogy jobban megbecsüljem Őt és az Ő áldásait. ■

Katyerina Tiltyina, Ukrajna, Kijev

Mobiltelefon nélkül rekedtem bent egy liftben. Dörömböltem az ajtón, miközben segítségért kiáltottam. És persze imádkoztam.

Válságból barátság

Az egyik vasárnap az úrvacsorai gyűlésen egy nyugtalanító érzés fogott el. Nem tudtam, hogy mi az, de az érzés nem akart szűnni. Idegesen pillantottam a faliórára, és már nagyon vártam a gyűlés végét. Ez nem volt jellemző rám.

A záróima után még mindig ugyanazt éreztem. Körülnéztem a kápolnában, és észrevettem, hogy az egyik férfi a mellkasát markolja. Odamentem, ő pedig megkérdezte, hogy kivinném-e az állomásra. Azt feleltem, hogy inkább a sürgősségre kellene vinnem. Elmondta, hogy van otthon gyógyszere, amitől majd jobban lesz. Erre azt feleltem, hogy akkor hazaviszem kocsival, mert túl veszélyes lenne ebben az állapotban vonatoznia.

Besegítettem az autómba, és megint megkérdeztem, hogy ne vigyem-e mégis orvoshoz. Újra csak azt mondta, hogy nem szükséges, vigyem nyugodtan haza. Magamban elmondtam egy imát, megkérve Mennyei Atyámat, hogy segítsen neki, hogy jobban legyen, nekem pedig abban, hogy biztonságban haza tudjam vinni. Óvatosan vezettem, lehúztam az ablakokat, és igyekeztem megnyugtatni. Némi idő elteltével hátradőlt az ülésben, és látszott, hogy lassan el tud lazulni.

Amikor odaértünk az otthonához, behívott. Örömmel vettem, mert biztos akartam lenni abban, hogy van gyógyszere, és hogy valóban segít is neki. Bevette a gyógyszerét, és kezdte jobban érezni magát. Mondta, hogy a mellkasa ugyan még mindig fáj egy kicsit, de otthon biztonságban érzi magát.

Meghívott, hogy maradjak nála vacsorára, és azóta a délután óta jó

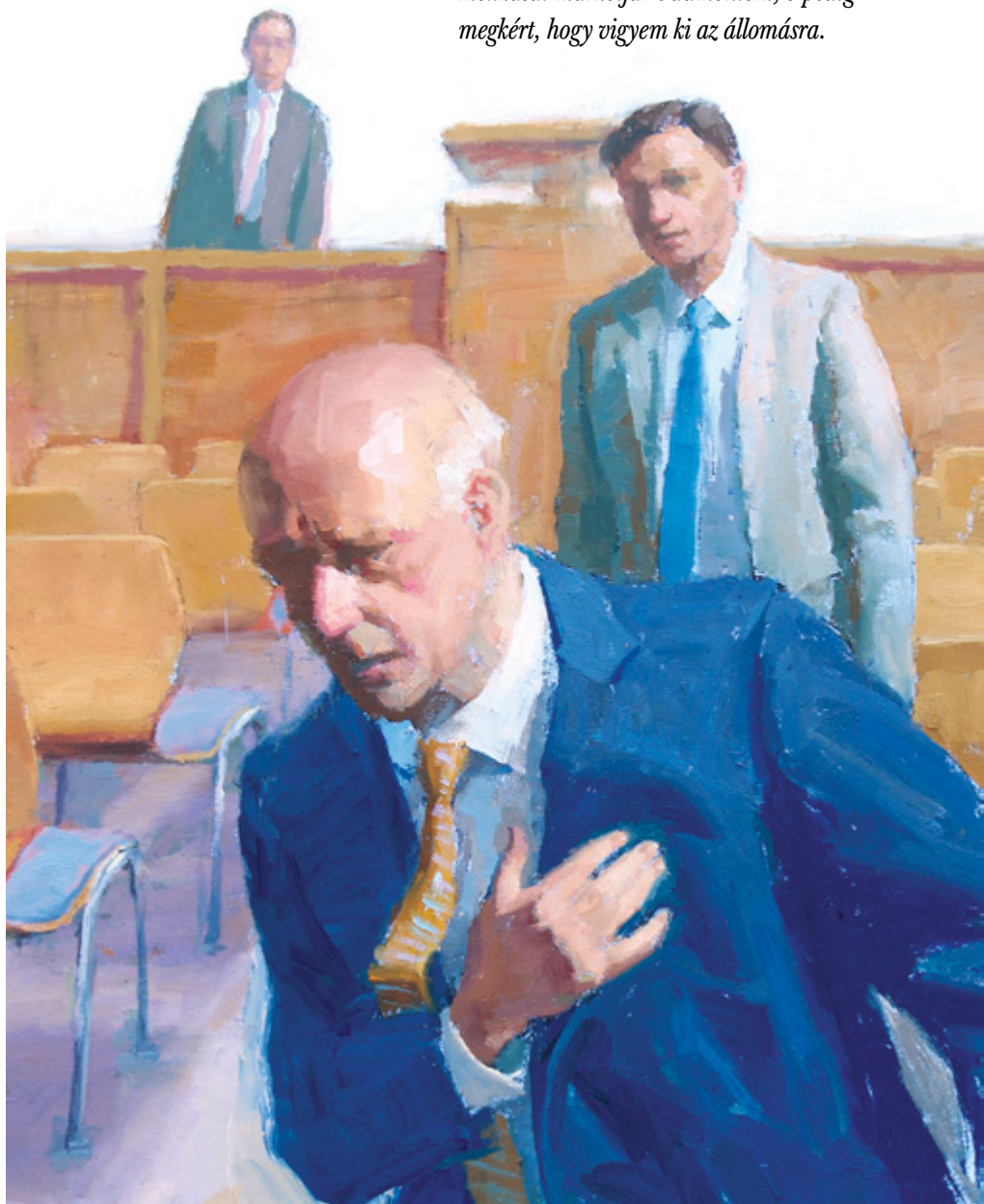
barátok lettünk. Gyakran szervezünk közös programokat, és segítjük egymást. Mielőtt ez történt velem, sok olyan barátom volt, akik nem voltak rám jó hatással, de a vele kötött barátságom megáldotta az életemet.

Néha nagyszerű barátság sarjadhat egy válságból. Ha egyszerűen csak felraktam volna a vonatra, talán haza sem ért volna. Ha pedig történt volna vele valami, azt sosem bocsátottam volna

meg magamnak. Hálás vagyok Mennyei Atyámnak, amiért a Szent Lélek ebbe a helyzetbe vezetett, és hogy ennek során igaz és drága baráttra tehettem szert! ■

Rolf Schweizer, Svájc, St. Gallen

Körülnéztem a kápolnában, és észrevettem, hogy az egyik férfi a mellkasát markolja. Odamentem, ő pedig megkért, hogy vigyem ki az állomásra.

A családtörténet édes dallama

Amikor egyszer a Kentucky államban élő lányomnál jártam látogatóban, felfedeztem magamnak egy régi hangszert, az Appalache-hegység vidékén elterjedt, úgynevezett hegyi citerát. Akkoriban zenélni tanígtam néhány unokámat, és a citerán könnyen el tudtam játszani az egyszerűbb dallamokat. Ez a jól hordozható és tárolható húros hangszer nagyon jól fel tudja dobni a családi zenélést a tábortűz körül vagy otthon.

Az egyik délután a lányommal elmentünk szétnézni, hátha találunk valakit, aki citerákat készít. Találtunk is egy idős férfit, aki egy földút menti rönkházban lakott. Hegyi citerákat készített, és akadt is egy tökéletes példánya számomra.

Az ezt követő néhány évben megtanultam rajta játszani, és az unokáim közül is megtanítottam néhányat citerázni. Szerettem volna mindegyik unokámnak ajándékozni egy-egy citerát, de elég drága mulatság lett volna 17 darabot megvenni. Ezért hát úgy döntöttem, én magam fogom elkészíteni őket.

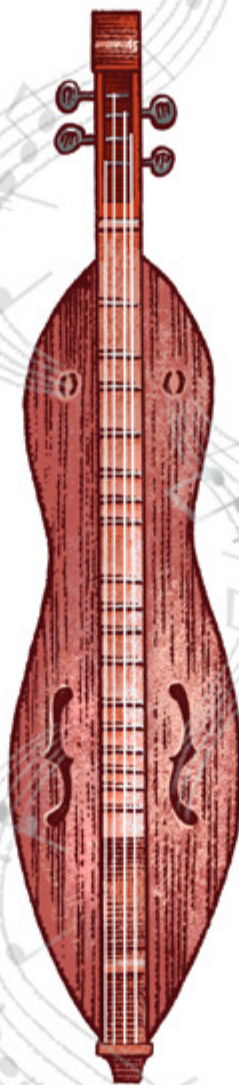
Azzal kezdtem, hogy utánanézttem a nagyon egyedi amerikai hangszer történetének. Kiderült, hogy volt egy régebbi, a

citerához hasonló hangszer, még hozzá a Scheitholt (hasábfa), amelyet valószínűleg német vagy skandináv bevándorlók hoztak magukkal Észak-Amerikába az 1700-as években. Nagyjából ezidőtájt a skót és ír bevándorlók is játszottak Scheitholton. Ahogy telt-múlt az idő, egyre többféle változatot készítettek a hangszerből, így alakult ki végül a hegyi citera, melynek másik neve a dulcimer. Ez a latin *dulce melos*, vagyis 'édes dallam' szavakra vezethető vissza.

El lehet képzelni, mennyire meglepődtem később, amikor történeteket írogattam össze a családom múltjából, és felfedeztem, hogy édesanyám zömében német ősei, valamint édesapám skót-ír ősei is játszottak hegyi citerán! Leesett az állam, hiszen ugyanezt a hangszert nemzedékekkel később én is felfedeztem magamnak, és még az unokáimat is tanítgatom, hogy kell játszani rajta. Milyen csodálatos zenei kapcsolat ez köztem, az őseim és a leszármazottaim között! Hálás vagyok a családtörténeti munkáért, mert segített megbecsülnöm az őseimet, és érezni a velük meglévő kapcsolatot a hegyi citera édes dallama által. ■

Gary McCallister, USA, Colorado

A hegyi citera
csodálatos
zenei kapcsolat
köztem, az őseim és
a leszármazottaim
között!

Apostoli levél

Azért szólok meg, hogy
figyelmeztesselek bennete-
ket néhány olyan kihívás-
ra, melyekkel napjainkban
szembekerülünk.

**Írta: M. Russell
Ballard elnök**

a Tizenkét Apostol
Kvórumának ügy-
vezető elnöke

Pál apostol a különböző gyülekezeteknek küldött levelek – úgynevezett episz-
tolák – által tartotta a kapcsolatot az ókori szentekkel, melyeken keresztül
tolmácsolta nekik a szeretetét, útmutatását és tanításait. Mivel nem tudok
mindannyiótokkal személyesen találkozni, ezért a szeretetemet, hálám és tanítá-
saim kifejezéseként szóban mondom el nektek az én saját apostoli levelemet.

Pál így írt a Korinthusban élő szenteknek: „Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából
elhívott apostola” (1 Korinthusbeliek 1:1).

Engem is elhívtak Jézus Krisztus apostolának, és az Úr különleges tanújaként
teszem bizonyosságomat, ahogyan Pál is tette a saját leveleiben, hogy Jézus Krisztus
önmagát adta értünk, és hogy az Atya feltámasztotta Őt halottaiból (lásd Galátziabe-
liek 1:1, 4). Bizonyoságot teszek továbbá arról, hogy Jézus Krisztus visszaállította az
egyházát Joseph Smith prófétán keresztül ezekben az utolsó napokban, és hogy az
evangélium teljessége, valamint az örök szövetségekhez kapcsolódó áldások mindenki
számára elérhetőek, aki hisz az Úr Jézus Krisztusban, és követi Őt.

Pál szavaival üdvözöllek benneteket: „Az Isten gyülekezetének..., a Krisztus Jézus-
ban megszentelteknek, elhívott szenteknek...: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a
mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.” (1 Korinthusbeliek 1:2–3).

Fivéreim és nővéreim! Ahhoz, hogy megőrizzük egészségesnek az evangéliumi
szívünket, rendszeres kivizsgálásra van szükség. Amikor a menny segítségéért imádkoz-
tam, kaptam néhány javaslatot a részetekre, melyek majd segítenek megőrizni a lelki
egészségeteket és erőteteket.

Pál azokra a lelki veszélyekre figyelmeztette saját korának szentjeit, amelyekkel
nekik kellett szembenézniük. A Galáciában élőknek ezt írta:

„Csodálkozom, hogy Attól, a ki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar
más evangéliomra hajlotok.

Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus
evangéliomát.

De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, a mit néktek hirdettünk, legyen átok” (Galátziabeliek 1:6–8).

Ahogy Pál tette, úgy én is arról szólok, hogy vannak, akik „zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliomát”. Kibújnák a kötelességem alól, ha nem szólalnék meg, hogy figyelmeztesselek benneteket azokra a kihívásokra, melyekkel napjainkban szembekerülünk.

Két hatalom a világegyetemben

Fivéreim és nővéreim! Soha ne feledjétek, hogy két hatalom van a világegyetemben: az

Azok az egyének, akik nem összpontosítanak többé Jézus Krisztus egyszerű tanára és evangéliumára, idővel hamis tanítókra és önjelölt prófétákra fognak hallgatni, és világi bölcseségeket tesznek magukévá.

egyik arra hív minket, hogy válasszuk azt, ami helyes, és tapasztaljuk meg az örökkévaló örömet és boldogságot, a másik pedig arra, hogy válasszuk mindennek az ellenkezőjét, vagyis azt, ami szomorúságot és bánkódást hoz. A tanunk azt tanítja nekünk, hogy az élet próbatétel – egy olyan időszak, amikor kiderül, hogy melyik meghívást fogadjuk el.

Emlékezzetek Jézusnak azokra az utolsó napokra vonatkozó jövődőlésére, amelyekben élünk: „Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is” (Máté 24:24). Elszomorít bennünket, amikor azt látjuk, hogy – amint arra Jézus figyelmeztetett – még a „választottak” közül is megtévesztenek némelyeket.

Nemrégiben elmentem egy kisebb mamutfenyőligetbe, amelyet még sok évvel ezelőtt ültettek a Brigham Young Egyetem területén. Az egyik barátom elmagyarázta, hogy a mamutfenyő a világ legnagyobb fája, és a vadonban akár

80 méternél magasabbra is megnő, illetve több mint 3 000 évig is élél.

Itt az egyik fa elpusztult, és ki kellett vágni. Csak egy tönk maradt utána, hogy emlékeztessen az arra járókat, hogy ott egykor egy sudár, fenséges fa állt. Az egyetem fakertésze szerette volna kideríteni, hogy mi pusztította el a fát. Abban biztos volt, hogy a mamutfenyő nem öregedhetett el. Miután megvizsgálta, arra jutott, hogy vízhiány miatt elhaltak a fa táplálékot szállító gyökerei.

De hogy történhetett ez meg, ha egyszer a fa már több mint öt évtizeden keresztül élt és virult azon a helyen? A fakertész felfedezte, hogy a kicsinyke ligetet tápláló víztartó réteg a liget keleti oldalán megkezdődött építkezés váratlan következményeként elmozdult.

Számomra ez egy tökéletes hasonlat arra, hogy mi történik akkor, amikor a rendíthetetlen egyháztagok – a „választottak”, akik minden jel szerint emelt fővel és egyenes derékkal állnak a hitben – lelkileg meghalnak.

Az elpusztult mamutfenyőhöz hasonlóan valamikor ezek az egyháztagok is táplálékot kaptak az élő víz Jézus Krisztus által kínált forrásából. Ám ilyen vagy olyan okok miatt elmozdultak a lelki táplálék forrásától, és e táplálás nélkül a lelkük eltompult, idővel pedig lelkileg meghaltak.

Miként biztosíthatjuk, hogy a táplálékot szállító lelki gyökereink mindig kapcsolatban legyenek az élő víz forrásával?

Alapvető szokások

Az Úr olyan egyszerű, személyes szokásokat fektetett le, melyek által megmaradhatunk. Őnála – gyökerestül, szilárdan és összekapcsolódva. Az ilyen szokások – ha azokat teljes szívből, igaz szándékkal, valamint képmutatás és megtévesztés nélkül gyakorolják – lehetővé teszik, hogy az Úr Jézus Krisztus megingathatatlan szolgálói legyünk.

Ezen alapvető szokások olyan dolgokat foglalnak magukban, amelyek – úgy tűnik – könnyen elillannak zsúfolt életünk forgatagában – még akkor is, amikor jó dolgokkal foglalatostkodunk, mint a továbbtanulás, a családfenntartásért

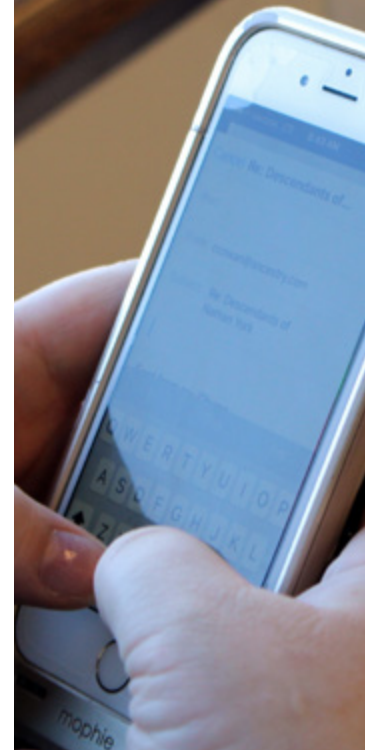
végzett munka, illetve a közösségi és egyházi szolgálatban való részvételünk.

Olyan dolgokat foglalnak magukban, mint az őszinte napi ima, a hithű böjt, a szentírások és az élő próféták szavainak rendszeres tanulmányozása és az azokon való elmélkedés, a szombatnap gyönyörűségévé tétele, az alázatos és állandóan a Szabadítóra emlékező úrvacsoravétel, a minél gyakoribb templomi hódolat, végül pedig a szegények és magányosok felkarolása – a közeli életben éppúgy, mint világszerte.

Amikor valaki felhagy ezen egyszerű, ám alapvető dolgok gyakorlásával, azzal elvágja magát az élő víz forrásától, és megengedi Sátánnak, hogy zavarossá tegye a gondolkodását az ő megtévesztően beszennyezett vizével, mely eltömteti a hithűség járatait, és hamisított táplálékával elapasztja a lelkiéletet. A bűn és a bűntudat elködösíti az elmét – sokakat arra indít, hogy megtagadják a múltbéli sugalmazásokat és kinyilatkoztatásokat, továbbá „ellenmegterést” okoz Jézus Krisztus evangéliumának igazságaitól.

Állandóan foglalkoztatja az elmémet, hogy tudom, hogy azok az egyének, akik nem összpontosítanak többé Jézus Krisztus egyszerű tanára és evangéliumára, idővel hamis tanítókra és önjelölt prófétákra fognak hallgatni, és világi bölcseségeket tesznek magukévá. Ilyen vagylagos hangok lehetnek többek között:

- a kevély gazdagság csábítása;
- a szükségleteket felülmúló és ezáltal a személyes eladósodást növelő igények;
- olyan pihenés és szórakozás, amely az evangélium tartalmas jólelkűségének kárára mehet;
- olyan tevékenységek, amelyek meggátolják, hogy megfelelő módon tartsuk meg a szombat napját;
- olyan podcastek és internetes oldalak, amelyek úgy vetnek fel kérdéseket és támasztanak kételyt, hogy eközben nem tanúsítanak elegendő intellektuális becsületességet az Úr nézőpontjának kellő és őszinte bemutatásában.

Segítsetek másoknak válaszokra lelni!

Szeretnék biztos lenni abban, hogy értitek ezt a fontos pontot. Egyáltalán nincs semmi helytelen abban, ha kérdéseket teszünk fel, vagy szemügyre vesszük a történelmünket, a tanunkat és a szokásainkat! A visszaállítás akkor vette kezdetét, amikor Joseph Smith választ keresett egy őszinte kérdésre.

Szülők, segédszervezeti vezetők, egyházi tanítók (beleértve az ifjúsági és felsőfokú hitoktatókat is), püspökök és cövekelnökök! Kérlek benneteket, hogy amikor valaki kérdéssel vagy aggállal fordul hozzátok, ne söpörjétek félre a kérdést csak úgy! Ne mondjátok neki azt, hogy ne foglalkozzon azzal a kérdéssel! Kérlek benneteket, ne kételkedjétek az illető elkötelezettségében az Úr és az Ő munkája iránt! Inkább segítsetek neki, hogy válaszokat találjon a kérdéseire.

Aggaszt, amikor arról hallok, hogy őszinte emberek tisztességes kérdéseket tesznek fel a történelmünkről, a tanunkról vagy a szokásainkról, majd olyan bánásmódban van részük, mintha hitetlenek lennének. Ez nem az Úr útja. Ahogy Péter mondta: „Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről” (1 Péter 3:15).

Jobbnak kell lennünk az őszinte kérdések megválaszolásában. Meglehet, nem fogunk tudni megválaszolni minden egyes kérdést a világmindenségről vagy a történelmünkről, a tanunkról és a szokásainkról, de sok válasszal szolgálhatunk az őszinte embereknek. Amikor nem tudjuk a választ, kereshetünk válaszokat közösen – az ilyen együttes keresés közelebb hozhat bennünket egymáshoz és Istenhez. Természetesen nem biztos, hogy mindig kielégítő válaszokat fogunk találni a kérdéseinkre. Ilyen alkalmakkor jól tesszük, ha emlékezünk arra, hogy a vallásban továbbra is van helye a hitnek. Időnként lehetőségünk nyílik tanulni és tanulmányozni és tudni; időnként hinnünk és bízunk és remélnünk kell.

Segítsetek azoknak, akiknek kérdéseik vannak, hogy ráébredjenek, az Úr nem követel meg a szentjeitől felsőfokú történelmi és tanbéli végzettséget. Éppen ezért ne is várjuk, hogy a szülőknek, a vezetőknek és a

tanítóknak minden válasza meglesz minden kérdésre. Még az Első Elnökségben és a Tizenkét Apostol Kvórumában is vannak olyanok, akiknek az igen eltérő háttére és képzettsége a tapasztalatok széles körének megosztását teszi lehetővé a beszélgetéseink és tanácskozásaink során.

Ha olyan kérdésem van, amelyet nem tudok megválaszolni, gyakran fordulok azokhoz, akik segíteni tudnak nekem. Az egyház megáldatott képzett tudósokkal és olyanokkal is, akik egy egész életet szenteltek a tanulmányozásnak; akik már megismerték a történelmünket és a szentírá-

Ha alaposan fontolóra veszitek a prófétai tanácsokat, azt fogjátok tapasztalni, hogy a lelki táplálékot szállító gyökereitek kapcsolatban vannak „az örök életre buzgó víznek kútfejeivel” (lásd János 4:14).

sokat. Ezek az alapos férfiak és nők bemutatják az összefüggéseket és a háttérrel is, hogy jobban megérthessük a szent múltunkat és a jelenlegi gyakorlatunkat. Az általuk nyújtott ismeretekkel megáldva felkészültebben tudok törekedni a Szentlélek útmutatására.

Az egyház elkötelezett az átláthatóság iránt, és becses forrásokat tett közzé a Joseph Smith Papers weboldalon, valamint a ChurchofJesusChrist.org honlap Evangéliumi témák esszéiben, hogy új betekintést biztosítson, és még tágabb összefüggésben mutassa be a visszaállítás történetét. Figyelemre méltó időszak ez az egyház történelmének és tanának tanulmányozására, amikor is bőséges forrásanyagok és szakemberek biztosítják a hasznos háttértudást és múltunk megértését. Mindig imádkozzatok, és kövessétek a lelki igazságokat kinyilatkoztató Szentlélek készíttetését.

Éljetek az anyagi lehetőségeiteken belül!

Aggaszt, hogy egyes egyháztagok túlköltekeznek, miközben megpróbálnak lépést tartani másokkal. Nagyon súlyos hibát követünk el,

amikor a vagyonosabbakkal hasonlítjuk össze az életünket, elfeledkezve arról, hogy a legtöbben már eddig is boldogultunk ezen a földön. Kérlek titeket, legyetek megelégedettek, és élvezzétek azokat az áldásokat, melyeket már elnyertetek, ahelyett, hogy a fogyasztói hitel oktan használatának rabszolgáivá válnátok! Soha, de soha ne mulasszátok el befizetni a tizedeteket, és tegyetek nagylelkű felajánlásokat a szegények megsegítésére.

Élvezzétek egymás társaságát!

Lehetnek köztetek olyanok, akik sokféle tevékenységgel – köztük jó tevékenységekkel – vannak túlterhelve. Kérlek benneteket, ügyeljetek rá, hogy ne terheljétek túl a gyermekeiteket! Időről időre kapcsoljátok ki a közösségi médiát és a többi külső zavaró tényezőt, hogy leüljétek beszélgetni és élvezni egymás társaságát. Amint azt nemrégiben az általános konferencián is tanítottam: rendszeresen tartsatok családi tanácsot (lásd Családi tanácsok. *Liahóna*, 2016. máj. 63–65.).

Emlékezzetek rá, hogy mire kell időt találnunk az Úr tanácsa szerint: „Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!” (Zsoltárok 46:11; lásd még Tan és szövetségek 101:16).

Valaki mindig kitalál valami újdonságot azért, hogy a családtagok el legyenek foglalva, de ne azzal, ami a legfontosabb – például egy új alkalmazást vagy játékot, amely arra készíti a fiatalokat, hogy lefelé, az okostelefonjaikra tekintsenek, ne pedig felfelé, hogy meglássák Isten csodálatos világának gyönyörű alkotásait, vagy akár olyasvalakit, akivel szeretnének találkozni, randevúzni és házasságot kötni, és akivel örökkévaló áldásokat eredményező kapcsolatuk lehetne a való világban.

Szeressétek a felebarátotokat!

Ejtenék pár szót azokról az iskolai és munkahelyi barátainkról, felebarátainkról és társainkról, akik nem tagjai az egyháznak. Habár komolyan vesszük az Úrtól kapott nagy megbízást és feladatot – „elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében” (Máté 28:19) – méltányoljuk és

tiszteletben tartjuk mindenkinek azon önrendelkezését, hogy önmaga válassza meg, mit gondol és miben hisz – vagy nem hisz.

Ha egy szomszédunkat, munkatársunkat vagy iskolatársunkat nem érdekli az evangélium megismerése, nekünk minden esetben továbbra is baráti kezet kell nyújtanunk neki. Az irántuk való szeretetünket nem szabad feltételekhez kötnünk: őszintének és kötelezettségektől mentesnek kell lennie.

Gyermekeink leginkább a szülők és a vezetők példájából tanulnak. Ügyeljünk rá, hogy mit mondunk másokról, és hogyan bánunk embertársainkkal. És ne feledjétek: minden jogunk megvan ahhoz, hogy ellentétes véleményen legyünk, de nem szabad ellenszenvesen viselkednünk!

Jézus azt tanította, hogy „szeresd felebarátodat, mint magadat” (Máté 19:19). Ha mi az Ő tanítványai vagyunk, akkor keresztényi udvariasságot és kedvességet kell gyakorolnunk mindenki vel, akivel találkozunk, köztük azokkal is, akik úgy döntöttek, hogy távol tartják magukat az egyháztól.

Fogjunk össze az összes jóakarató emberrel minden jó ügyben, és vonjuk be őket a barátaink és társaink körébe. Fogadjuk őket valóban örömmel a kápolnáinkban és az egyházközségi tevékenységeinkben.

Békesség és prófétai tanács

Apostoli levél zárásként bizonyágomat teszem, hogy ha alaposan fontolóra veszitek a prófétai tanácsokat, azt fogjátok tapasztalni, hogy a lelki táplálékot szállító gyökereitek kapcsolatban vannak „az örök életre buzgó víznek kútfejével” (lásd János 4:14). A gyönyörű mamutfenyővel ellentétben ti nem fogtok lelkileg meghalni; bizonyágomat teszem nektek, hogy ehelyett nagyobb békességben, örömben és boldogságban lesz részetek az életetekben, ha elfogadjátok Jézus Krisztust és az Ő általa elhívott szolgálkat, valamint követitek az Ő evangéliumi tervét. Hacsak a nemzetek népei vissza nem fordítják szívüket Istenhez, valamint az Ő tanításaihoz és tervéhez, bizonyosan szembesülni fogunk a szentírásokban kinyilatkoztatott következményekkel.

Szeretett fivéreim és nővéreim! Azt a feladatot kaptuk, hogy felkészítsük az egyházat és magunkat azokra a napokra, amelyek bizonyosan elérkeznek, ha a világon az emberek továbbra is figyelmen kívül hagyják és semmibe veszik Istent, a mi Mennyei Atyánkat, valamint az Ő Szeretett Fiát, az Úr Jézus Krisztust. A szentírások világossá teszik, hogy milyen következményekkel jár az Istentől való elfordulás.

Szeretünk benneteket. Az a kiváltságom, hogy arra kérjem Mennyei Atyánkat, hogy áldjon meg benneteket. Kívánom, hogy legyen békességetek. Kívánom, hogy legyen öröm a szívetekben. Kívánom, hogy legyen bátorságotok bűnbánatot tartani, ha szükséges. Kívánom, hogy ha bármi olyan zajlik az életetekben, ami nem jó, akkor áldjon meg benneteket az Úr a bűnbánathoz és változáshoz szükséges bátorsággal, még ma. Kívánom, hogy adjon nektek az Úr erőt a szíveteket Őhozzá fordítani, szeretni és szolgálni Őt, hogy biztonsággal haladhassatok tovább a halandóságon át, felkészülve arra a napra, amikor Mennyei Atyánk és az Ő Szeretett Fia a karjában tart majd bennünket.

Krisztus különleges tanújaként teszem bizonyágomat nektek, miszerint tudom, hogy Jézus a Krisztus. Ő Isten Fia. Ezek, amiket elmondtam, igazak, és remélem, hogy ugyanazzal a lelkülettel fogjátok fogadni a levelemet, amellyel elmondtam. Bizonyágomat teszem arról, hogy ez Jézus Krisztus egyháza.

Kívánom, hogy áldjon meg benneteket Isten, szeretett fivéreim és nővéreim, miközben minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy felkészüljünk arra a napra, amikor a világ Szabadítója és Megváltója ismét eljön, mint a mi Urunk és Királyunk. ■

Egy 2016. szeptember 11-i többcövekes konferencián elhangzott, „An Epistle to the Saints of the Utah Salt Lake Area” [Apostoli levél a Utah Salt Lake Terület szentjeihez] című beszéd alapján.

3 . F E J E Z E T

Az Úr szava és akarata

Szerkesztői megjegyzés: Részlet a Szentek sorozat Nincs az a szentségtelen kéz című 2. kötetének 3. fejezetéből. (A 2. kötet a jövő év elején kerül kiadásra.) 1846 őszén körülbelül 2500 egyháztag élt Winter Quartersben – köztük Brigham Young elnök is –, egy ideiglenes utolsó napi szent településen, a Missouri-folyótól nyugatra. Számos szent szenvedett különféle betegségekben.

A Winter Quarters-i szenvedések közepette Brigham arról értesült, hogy egy megközelítőleg 1000 férfiből álló csőcselék támadta meg a még Nauvooban élő szentek egy kisebb közösségét. Mintegy 200 szent szembeszállt a csőcselékkel, azonban pár napos harc után elvesztették a csatát. A város vezetői elérték, hogy a szentek, akik közül sokan szegények és betegek voltak, békésen távozhassanak, ám amikor elhagyták a várost, a csőcselék zaklatta őket, valamint kifosztotta az otthonaikat és a szekereiket. A csőcselék elfoglalta a templomot, megszenteltetett annak belsejét, és kigúnyolta a szenteket, mialatt ők a folyó túlsó partján lévő táborokba menekültek.²⁸

Amikor Brigham tudomást szerzett a menekültek elkeseredett helyzetéről, levelet küldött az egyház vezetőinek, melyben a Nauvooban kötött szövetségekre emlékeztette őket, amely szerint megsegítik a szegényeket, és segítséget nyújtanak minden szent számára, aki nyugatra szándékozott utazni.

„Ama szegény fivérek és nővérek, özvegyek és árvák, betegek és szűkölködők most a Mississippi nyugati partján fekszenek – mondta. – Most jött el a munka ideje. Az Úr házában kötött szövetségetek tüze lobbanjon kiolthatatlan lángra a szívetekben!”²⁹

Noha két héttel korábban hús, segéllyel megrakott szekeret küldtek Nauvooba, és csekély mennyiségű fölös élelmet és ellátmányt tudtak csak nélkülözni, a Winter Quartersben, valamint a környező településeken élő szentek további szekereket, ökröket, élelmet, és egyéb ellátmányokat küldtek vissza Nauvooba. Emellett Newel Whitney, az egyház elnöklő püspöke lisztet vásárolt az elszegényedett szentek számára.³⁰

Amikor a mentőcsapatok rátaláltak a menekültekre, sok szent lázas volt, felkészületlen a hideg időjárásra, és szörnyen éhes. Október 9-én, miközben a Missouri-folyó felé tartó utazásukra készülődtek, a szentek arra lettek figyelmesek, hogy egy nagy csapat fűrj lepi el az égboltot, illetve teleszik meg a szekereiken és azok körül. A fiúk és férfiak a madarak után vetették magukat, kézzel kapdosva el őket. Sokuknak eszébe

jutott, hogy Isten Mózesnek és Izráel gyermekeinek is küldött fürjeket a szükségük idején.

„Ma reggel Isten közvetlenül nyilvánította ki nekünk az irgalmát és jóságát – jegyezte le naplójába Thomas Bullock, az egyház egyik írnoka. – A fivérek és nővérek Istent dicsőítették, és dicsérték az Ő nevét, amiért a mi üldöztetésünkben megnyilvánult nekünk az, amely Izráel gyermekeit elárasztotta a vadonban.

Minden férfinak, nőnek és gyermeknek jutott fürj vacsorára” – írta Thomas.³¹

Mindeközben több ezer kilométerrel távolabb, a csendes-óceáni Anaa szigeten egy Tamanehune nevű áronipapságviselő konferenciai beszédet intézett több mint nyolcszáz utolsó napi szenthez. „Levelet kellene küldenünk az egyháznak Amerikában – vetette fel –, arra kérve őket, hogy haladéktalanul küldjenek ide 5–100 eldert.” Ariipaea, az egyház egyik tagja és egy helyi falu vezetője, támogatta a felvetést,

és a dél-csendes-óceáni szentek egyetértésben emelték fel a kezüket.³²

A konferencián elnöklő Addison Pratt teljes szívből egyetértett Tamanehunéval. Az előző három év során Addison és Benjamin Grouard több mint ezer embert keresztelt meg, azonban ez idő alatt csak egyetlen levelet kaptak a Tizenketektől, amelyben nem esett szó a hazatérésükről.³³

A levél megérkezése óta eltelt hat hónap során a két misszionárius semmi hírt nem kapott a családjától, barátaitól vagy az egyházi vezetőiktől. Amikor csak újság érkezett a szigetre, az oldalait átfésülték, hírek után kutatva a szentekről. Az egyik folyóirat azt állította, hogy a nauvooi szentek felét lemeszározták, a többiek pedig arra kényszerültek, hogy Kaliforniába meneküljenek.³⁴

A felesége, Louisa és a lányai sorsán aggódva Addison úgy döntött, hogy visszatér az Egyesült Államokba. „Ismerni az igazságot, még ha fáj is – mondta magának –, jobb, mint kétségben és szorongásban maradni.”³⁵

ANAA

Francia Polinéziában töltött misszionáriusi szolgálata után Addison Pratt visszatért az Egyesült Államokba, hogy csatlakozzon a feleségéhez, Louisához, aki nyugatra készült utazni a gyermekeikkel.

TUBUAI

Addison barátai, Nabota és Teli, a házaspár, akikkel Addison Anaa szigetén szolgált, úgy döntöttek, hogy visszatérnek Tubuaiba, ahol Teli a nőtársai az egyházban lelki tanítójukként szerették. Benjamin úgy tervezte, hogy a szigeten marad, hogy a missziót vezesse.³⁶

Amikor a csendes-óceáni szentek értesültek Addison közelgő elutazásáról, kérték, hogy mihamarabb térjen vissza, és hozzon magával több misszionáriust is. Addison ebbe készségesen beleegyezett, hiszen eleve azt tervezte, hogy Louisával és a lányaival tér vissza a szigetre – amennyiben még életben vannak.³⁷

Amint a hideg idő beköszöntött Winter Quartersbe, Brigham gyakran imádkozott arról, hogy tudja, miként készítse fel az egyházat az utazásra a Sziklás-hegységen túlra. Miután már közel egy éve volt úton, megtanulta, hogy a siker érdekében elengedhetetlen a szentek összeszervezése és megfelelő felszereléssel való ellátása az előttük álló útra. Ugyanakkor az egymást követő sorscsapások arra is rávezették őt, hogy mennyire fontos az Úrra támaszkodni, valamint követni az Ő útmutatásait. Joseph idejéhez hasonlóan csakis az Úr vezethette az Ő egyházát.

Nem sokkal az újév kezdete után Brigham úgy érezte, hogy az Úr új világosság és tudás előtt nyitja meg az elméjét. 1847. január 14-én, a főtanáccsal és a Tizenkettekkel tartott gyűlésen elkezdte feljegyezni az Úr egy kinyilatkoztatását a szentek számára. Mielőtt Brigham nyugovóra tért volna, az Úr további utasításokkal látta őt el a közelgő utazással kapcsolatosan. Elővette a befejezetlen kinyilatkoztatást, majd tovább folytatta az Úr útmutatásainak feljegyzését a szentek számára.³⁹

Másnap Brigham a Tizenkettek elé tárta a kinyilatkoztatást. „Az Úr szava és akarata” névvel illetett írás kihangsúlyozta annak szükségességét, hogy a szentek az apostolok irányítása alatt társaságokba szerveződjenek. Az Úr ebben a

kinyilatkoztatásban megparancsolta a szenteknek, hogy gondoskodjanak a saját szükségleteikről, az utazás során pedig dolgozzanak együtt, és közösen gondoskodjanak az özvegyekről, az árvákról, valamint a Mormon Hadtest tagjainak családjairól.

„Mindenki használja fel teljes befolyását és javait ennek a népnek egy olyan helyre történő átköltöztetésére, ahol az Úr megjelöli Sion cövekét – utasított a kinyilatkoztatás. – És ha tiszta szívvel teszik ezt, teljes hűségben, áldottak lesztek.”⁴⁰

Az Úr azt is megparancsolta az Ő népének, hogy tartsanak bűnbánatot, és alázkodjanak meg, bánjanak kedvesen egymással, valamint hagyjanak fel a részséggel és a rágalmazással. Az Ő szavait szövetséggé ismertették, mely arra tanítja a szenteket, hogy „járj[anak] az Úrnak minden szertartásában”, betartva azon ígéreteket, melyeket a Nauvoo templomban tettek.⁴¹

„[É]n vagyok az Úr, a ti Istenetek, méghozzá atyáitok Istene, Ábrahám és Izsák és Jákób Istene” – jelentette ki Ő. – Én vagyok az, aki Izráel gyermekeit kivette Egyiptom földjéről; és karom ki van nyújtva az utolsó napokban.”

Az ősi izráelitákhoz hasonlóan a szenteknek is az Urat kellett dicsérniük, és a nyomorúság idején az Ő nevét kellett szólítaniuk. A szívükben imával és hálaadással kellett énekelniük és táncolniuk. Nem volt szabad félniük a jövőtől, hanem bízniuk kellett Őbenne, és elviselni a megpróbáltatásaikat.

„Népemet minden dologban próbára kell tenni – jelentette ki az Úr –, hogy felkészülhessenek azon dicsőség elnyerésére, amit nekik tartogatok, méghozzá Sion dicsőségére.”⁴²

A tél hátralevő részében az apostolok további kinyilatkoztatásokra törekedtek, miközben előkészületeket tettek, hogy szekértársaságokat küldjenek át a Sziklás-hegységen. A vezetésük alatt egy kisebb előőrs tavasszal elindul majd Winter Quartersből, átkel a hegyeken, és megalapít egy új

NAGY SÓSTÓ-VÖLGY

WINTER QUARTERS

NAUVOO

gyülekezőhelyet a szentek részére. Az Úr parancsának engedelmeskedve és próféciát beteljesítve zászlót emelnek majd a nemzeteknek, valamint elkezdene egy templom felépítésén munkálkodni. Hamarosan nagyobb, főként családokból álló társaságok követik majd őket, az utazásuk során engedelmeséget tanúsítva „[a]z Úr szava és akarata” iránt.⁴⁸

Mielőtt elindultak volna Nauvooból, a Tizenkettek Kvóruma és az Ötvenek Tanácsa azt fontolgatta, hogy vagy a Sóstó-völgyben, vagy pedig az északabbra fekvő Nagy-Medve-folyó völgyében telepednek le. Mindkét völgy a Sziklás-hegység távolabb eső oldalán terült el, és a róluk szóló leírások biztatóan hangzottak.⁴⁹ Brigham egy látomásban látta azt a helyet, ahol a szentek majd letelepednek, azonban csak hozzávetőleges elképzelése volt arról, hogy az merre is található. Mindazonáltal imádkozott, hogy Isten őt és az előőrsöt az egyháznak kijelölt gyülekezési helyre vezesse.⁵⁰

1847. április 16-ának délutánján az előörs hideg és borús égbolt alatt útnak indult. „Az a célunk, hogy vagy megnyissuk az utat az őszinte szívűek szabadításához minden nemzetből, vagy pedig feláldozunk mindent a sáfárságunkban – jelentették ki az apostolok a Winter Quarters-i szenteknek szóló búcsúlevelükben. – Izrael Istenének nevében vagy győzedelmeskedünk, vagy belehalunk.”⁵¹ ■

A teljes fejezetet elolvashatod a [saints.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org) oldalon, továbbá a cikk digitális változatában az Evangéliumi könyvtár alkalmazásában, illetve a [liahona.ChurchofJesusChrist.org](https://www.iahona.churchofjesuschrist.org) oldalon.

Ahol a jegyzetekben a Téma megjelölés szerepel, ott további tudnivalók olvashatók a [saints.ChurchofJesusChrist.org](https://www.saints.ChurchofJesusChrist.org) oldalon.

JEGYZETEK

28. James Whitehead to Brigham Young, Aug. 18, 1846, Brigham Young Office Files, CHL; George Alley to Joseph Alley, Jan. 26, 1847, George Alley, Letters, CHL; Mace, Autobiography, 138–45; “Articles of Accommodation Treaty Agreement,” Sept. 16, 1846, Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; Bullock, Journal, Sept. 1846; Historical Department, Journal History of the Church, Sept. 18, 1846; Leonard, Nauvoo, 606–16.

29. Historian’s Office, History of the Church, volume 16, Sept. 24 and 27, 1846, 49, 51; Brigham Young to “the High Council at Council Point,” Sept. 27, 1846, Brigham Young Office Files, CHL.
30. Historian’s Office, History of the Church, volume 16, Sept. 14, 1846, 34; Sept. 27, 1846, 52; Oct. 5, 1846, 7–8; Oct. 6, 1846, 11.
31. Bullock, Journal, Oct. 9, 1846; Historian’s Office, History of the Church, volume 16, Oct. 5 and 9, 1846, 7–8, 14–15.
32. Society Islands Conference Report, Sept. 24, 1846, in Historian’s Office, Minutes and Reports (local units), CHL; Addison Pratt, Journal, Feb. 3, 1846; Sept. 24, 1846; Nov. 1850. Addison a 1850. novemberi naplóbejegyzésében láthatólag elvétette a konferencia dátumát. **Téma:** Francia Polinézia.
33. Addison Pratt, Journal, Mar. 5, 1846; Apr. 17, 1846; Nov. 14, 1846; Woodruff, Journal, Nov. 26, 1844.
34. Grouard, Journal, 145; lásd még Addison Pratt, Journal, Feb. 6, 1847.
35. Addison Pratt, Journal, Nov. 7, 1846.
36. Addison Pratt, Journal, Mar. 13 and 17, 1846; Nov. 14 and 17, 1846; Jan. 9, 1847; Addison Pratt to “My Dear Family,” Jan. 6, 1846, Addison Pratt Family Collection, CHL; Grouard, Journal, 165–66.
37. Grouard, Journal, 172; Addison Pratt, Journal, Nov. 1850; Addison Pratt to “My Dear Family,” Jan. 6, 1846, Addison Pratt Family Collection, CHL; lásd még Addison Pratt, Journal, Jan. 13, 1847.
39. Historian’s Office, History of the Church, volume 17, Jan. 14, 1847, 18–19; Willard Richards, Journal, Jan. 14, 1847; see also Bennett, *Mormons at the Missouri*, 148–57. **Téma:** Brigham Young.
40. Tan és szövetségek 136:1–11 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL); Historian’s Office, History of the Church, volume 17, Jan. 15, 1847, 19.
41. Tan és szövetségek 136:4, 8, 19, 23–27, 32 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL).
42. Tan és szövetségek 136:17, 21–22, 28–31 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL); lásd még 2 Mózes 2:23–25; 4:31; 6:6–7; 15:1.
48. Woodruff, Journal, Sept. 4, 1847; Historian’s Office, History of the Church, volume 17, Mar. 6 and 21, 1847, 65–66, 72; Lee, Journal, Feb. 15 and 27, 1847; Council of the Twelve Apostles to “the Brethren at Winter Quarters,” Apr. 16, 1847, Brigham Young Office Files, CHL; lásd még Doctrine and Covenants 136 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL).
49. Council of Fifty, “Record,” Sept. 9, 1845, and Jan. 11, 1846, in *JSP*, CFM:472, 513.
50. Lee, Journal, Jan. 13, 1846, 79; George A. Smith, in *Journal of Discourses*, June 20, 1869, 13:85; Council of the Twelve Apostles to “the Brethren at Winter Quarters,” Apr. 16, 1846, Brigham Young Office Files, CHL; Norton, Reminiscence and Journal, July 28, 1847; Erastus Snow, in *Journal of Discourses*, Sept. 14, 1873, 16:207; lásd még Thomas Bullock to Henrietta Rushton Bullock, June 9, 1847, Henrietta R. Bullock Collection, CHL.
53. Woodruff, Journal, Apr. 14–16, 1847; Clayton, Diary, Apr. 16, 1847; Council of the Twelve Apostles to “the Brethren at Winter Quarters,” Apr. 16, 1847, Brigham Young Office Files, CHL.

Írta: Adilson
de Paula Parrella
elder
a Hetvenektől

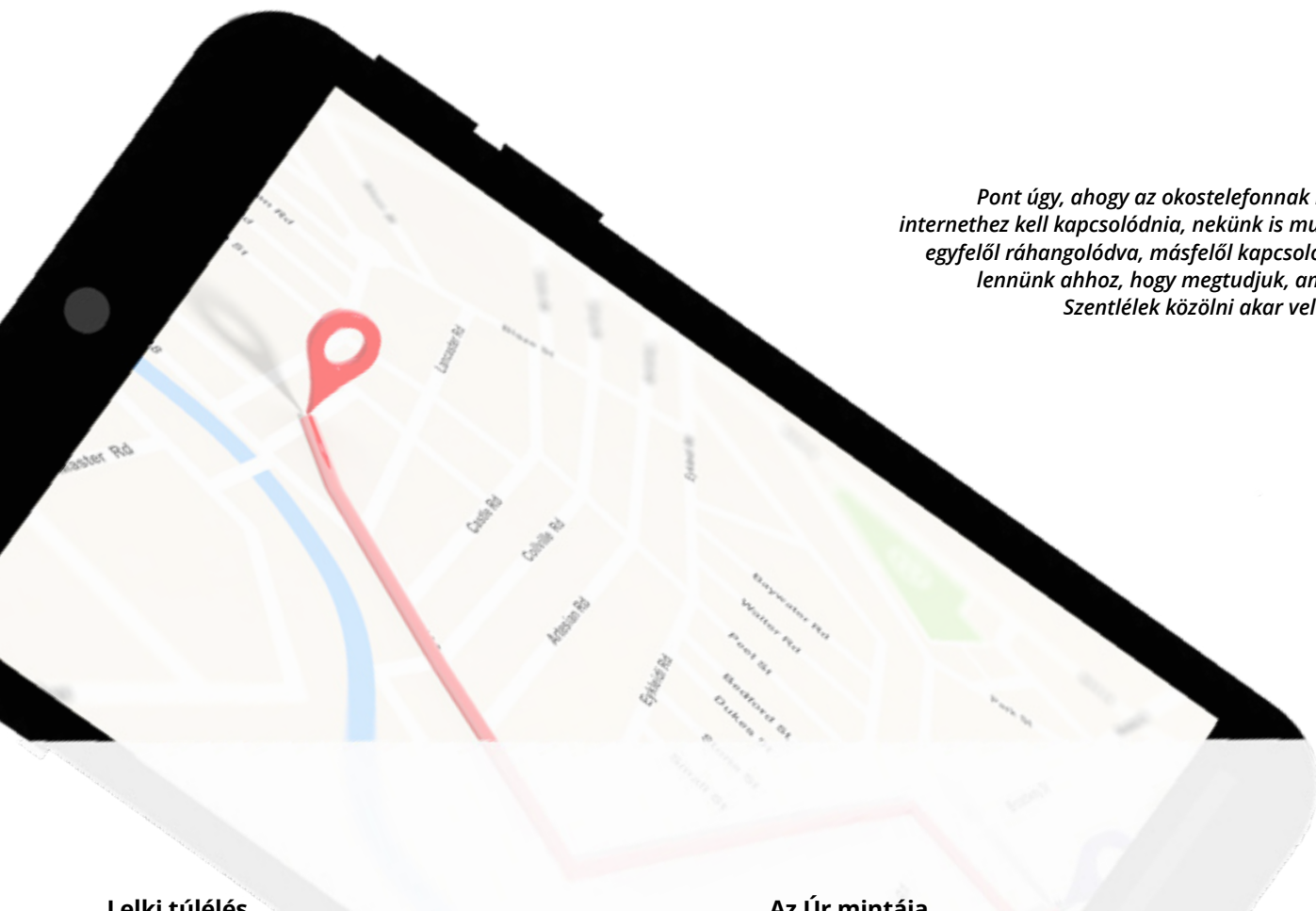
A mennyei iránymutatás elnyerése és elismerése

Isten hajlandó útmutatást adni nekünk, de késznek és felkészültnek kell lennünk a fogadására.

A mikor ifjú misszionáriusok voltunk a brazil misszionáriusképző központban, volt egy kijelölt nap, amikor a misszionáriuspárunkkal kimentünk São Paulo utcáira meghívni az embereket, hogy hallgassák meg a misszionáriusi leckéket. Néhány óra elteltével visszatértünk az MKK-ba, és bizonyágtételi gyűlést tartottunk.

Sokan számoltak be az általuk kapott készítésekről, miszerint menjenek el egy konkrét utcába, vagy menjenek oda egy bizonyos emberhez. Ezek az élmények csodálatosnak tűntek számomra. Mivel azonban nekem nem volt részem hasonló élményben, úgy éreztem, hogy talán nem vagyok elég jó vagy eléggé felkészült ahhoz, hogy misszionárius legyek.

Elkeseredésemben az MKK vezetőségéhez fordultam segítségért. Ők segítettek megértenem, hogy Isten *hajlandó* eligazítani bennünket a Szentlelken keresztül, ám akkor is alkalmassá kell válnom a Lélek útmutatására, ha az én tapasztalataim esetleg nem egyeznek másokéval. Pont úgy, ahogy a rádiót is rá kell hangolni egy konkrét adóra, vagy ahogy az okostelefonnak is az internethez kell kapcsolódnia, nekünk is muszáj egyfelől ráhangolódva, másfelől kapcsolódva lennünk ahhoz, hogy fogadni tudjuk, amit a Szentlélek közölni akar velünk.

Pont úgy, ahogy az okostelefonnak is az internethez kell kapcsolódnia, nekünk is muszáj egyfelől ráhangolódva, másfelől kapcsolódva lennünk ahhoz, hogy megtudjuk, amit a Szentlélek közölni akar velünk.

Lelki túlélés

Russell M. Nelson elnök így figyelmeztetett: „Az eljövendő napokat nem lehet majd lelkileg túlélni a Szentlélek útmutató, irányító, vigasztaló és állandó hatása nélkül.”¹

Azt szorgalmazta, hogy „nyújtózkodj[un]k a személyes kinyilatkoztatás elnyerését illető jelenlegi lelki képessége[in] ken túlra, mert az Úr ezt ígérte: »Ha [kerestek], akkor kinyilatkoztatást kinyilatkoztatásra, ismeretet ismeretre kaptok, hogy ismerhessétek a rejtelmeket és a békés dolgokat – azokat, amelyek örömet hoznak, azokat, amelyek örök életet hoznak« [Tan és szövetségek 42:61].”²

Földi utazásunk során az Úr azt várja tőlünk, hogy „tegy[ün]k meg sok dolgot saját szabad akaratukból, és vigy[ün]k véghez sok igazlelkűséget” (Tan és szövetségek 58:27). Van azonban néhány dolog, amelyet kizárólag a menny segítségével tudunk megvalósítani. A Szentlélek fogja kinyilatkoztatni nekünk, hogy mit kell tennünk ahhoz, hogy megmaradjunk – és haladjunk is előre – a földi boldogság ösvényén, illetve hogy örök életet örököljünk. „Mert íme, ismét azt mondom nektek, hogy ha ezen az úton léptek be, és elnyeritek a Szentlelket, az minden olyan dolgot meg fog mutatni nektek, amit meg kell tennetek” (2 Nefi 32:5).

Az Úr mintája

A szentírások elmagyarázzák, miként ad nekünk az Úr személyes kinyilatkoztatást: „[E]lmédben és szívedben szólok majd hozzád a Szentlélek által, amely reád száll és a szívedben lakozik” (Tan és szövetségek 8:2).

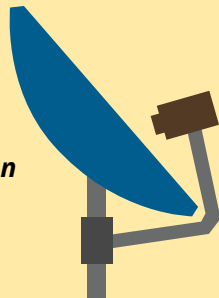
Az Úr azt is mondja, hogy „helyezd bizalmadat abba a Lélekbe, amely a jó megtételére vezet” (Tan és szövetségek 11:12). A Lélek olykor gondolatok, ötletek, vagy akár ötletek sorozata által fog a jó megtételére vezetni bennünket; benyomások által, miszerint tartózkodjunk valamitől, vagy éppen kezdjünk neki valaminek; benyomások és megértés által; olyan dolgok kibontakozása által, melyeket pusztán a saját képességeink alapján nem tudnánk elsajátítani; elfeledett dolgok felidézése, valamint egyebek által.³

A Galátziabeliek 5:22–23-ból megtudjuk, hogy a Szentlélek gyakran érzések és érzelmek útján lép kapcsolatba velünk, mint amilyenek a szeretet, az öröm, a békesség, a béketűrés, a kedvesség, a jóság, a hit, a szelídség és a mértékletesség. A Szentlélektől kapott segítség gyakran a konkrét szükségleteinkre szabott utasításokként érkezik, de ne feledjétek, hogy az efféle útmutatás a jó megtételére fog csábítani bennünket (lásd Moróni 7:13), és mindig összhangban lesz az élő próféták tanításaival, valamint a szent írásokkal.

Megkapni és felismerni

A halandóságban az egyik legfőbb kihívásunk talán az, hogy megtudjuk, miként kapjuk meg, ismerjük fel és fordítsuk cselekedetté a Szentlélek késztetéseit és útmutatását. Segítségünkre lehetnek a következő tanulságok:

1. tanulság: Isten hajlandó személyes kinyilatkoztatást adni nekünk, de készen kell állnunk annak befogadására.

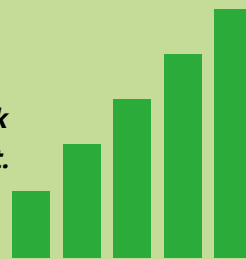

„Mióta az egyház elnökeként megkaptam új elhívásomat – jelentette ki Nelson elnök –, a Lélek többek között azt véste ismételten az elmémbe, hogy az Úr milyen készségesen fedi fel szándékát és akaratát. A kinyilatkoztatás elnyerésének kiváltsága Isten gyermekeinek adott egyik legnagyobb ajándéka.”⁴

Az MKK-ban megtanultam, hogy készen kell állnom befogadni, amit az Úr a saját idejében és módján küldeni szeretne nekem, bármi legyen is az. Megtanultam, hogy a zavaró tényezők annyira elterelhetik a figyelmünket, hogy nem fogjuk felismerni, ha az Úr szól hozzánk, sem pedig alaposan odafigyelni a nekünk szánt üzenetére.

David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt mondta: „Amikor vágyakozunk a Szentlélek után, és meghívjuk az életünkbe, és megtanuljuk gyorsan megszívlelni az egyszerű késztetéseket, akkor mi is kirekeszthetjük a világ figyelemelterelő zajait, és tisztán összpontosíthatunk a Szentlélek késztetéseire.”⁵

2. tanulság: Tanulmányoznunk kell és meg kell tanulnunk a Lélek nyelvének működését.

A Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, Ronald A. Rasband elder mondta a következőket: „[A] Lélek leggyakrabban érzések formájában üzen nekünk. Olyan, számotokra ismerős szavak formájában érzitek ezt, amelyek jelentenek számotokra valamit – amelyek cselekvésre készítetnek titeket. [...]”

Ezen érzések finomak – egy apró noszogatás valaminek a megtételére, valaminek a kimondására, egy bizonyos módon való reagálásra.”⁶

Kinyilatkoztatást kapni a Szentlélektől a nyelvtanuláshoz hasonlítható. Először csak keveset – vagy talán semmit sem – értünk. Ahogy azonban folyamatosan foglalkozunk vele, elkezdünk felismerni szavakat, aztán mondatokat, majd egész gondolatmeneteket. Végül rájövünk, hogy már értjük az elmondottakat. A Lélek nyelvének elsajátításához a következőket kell tennünk:

- Vágynunk kell a tanulásra.
- Tanulmányoznunk kell a szentírásokban és az élő próféták szavaiból, hogy miként érkezik a kinyilatkoztatás.
- Figyelünk kell a lelki benyomásokra.
- Meg kell kérnünk Istent, hogy küldjön útmutatást a Szentlelken keresztül.
- Készen kell állnunk, hogy kövessük a kapott utasításokat – ne hagyjuk azokat figyelmen kívül, és ne is vegyük őket félvállról.
- Engedelmeskednünk kell a késztetéseknek.
- Buzgón kell törekednünk további útmutatásra.

3. tanulság: Mennyei Atya a saját módján és idejében ad nekünk kinyilatkoztatást.

Ez a tanulság három tantételt foglal magában:

1. *Isten tudathatja és tudatni is fogja velünk, mit kell tennünk ahhoz, hogy fejlődjünk.* Mennyei Atyánk munkája abban áll, hogy segít örök életet nyernünk (lásd Mózes 1:39). „[Őt] nem csupán a vigasztalódásunk érdekli, hanem a felfelé tartó fejlődésünk is” – mondta Henry B. Eyring elnök, második tanácsos az Első Elnökségben.⁷

Ez azt jelenti, hogy Mennyei Atyát nagyon is érdeklik azok a lépések, melyeket itt a földön teszünk. Tudja, milyen döntéseket kell meghoznunk és milyen cselekedeteket kell megtennünk ahhoz, hogy Isten fiaivá és leányaivá válhassunk (lásd Moróni 7:48). „Jobban szeretné, ha beteljesítenétek a rendeltetéseketek – vagyis, hogy tisztességgel visszatérjetek mennyei otthonotokba –, mint azt valaha is el tudnátok képzelni” – jelentette ki Dieter F. Uchtdorf elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja.⁸

2. *Néha nem érijük a mennyei utasítások okát.* Isten időnként olyan utasításokat küld, amelyek váratlanul érnek minket. Emlékszem, egyszer úrvacsorai gyűlésen ültem, amikor teljesen világos benyomás érkezett az elmémbe. Az utasítás nem hang vagy suttogás volt, hanem világos gondolat, amely egy bizonyos teendőmre utalt. Nem számítottam rá, hogy egy úrvacsorai gyűlés alatt fogok efféle útmutatást kapni.

Odafordultam a feleségemhez, és elmondtam neki, hogy egy pillanattal korábban milyen készletet kaptam. Ő egyetértett abban, hogy engedelmeskednem kell a készítésnek, annak ellenére, hogy az okával nem voltunk tisztában.

Amikor aztán engedelmeskedtünk az utasításnak, az idő előrehaladtával több tanúságban is részünk volt azzal kapcsolatban, hogy a kapott útmutatás nagyobb békességet hozott nekünk, és biztosította, hogy megmaradjunk a növekedésünk ösvényén.

3. *Hajlandónak kell lennünk megtenni Isten akaratát.* Isten, a maga tökéletességében és bölcsességében, tudja, hogy mi a legjobb számunkra. Az Ő isteni látásmódon alapuló akarata jobb utat mutat számunkra, ugyanakkor gyakran meg is próbál bennünket. Ahogy mindenben, ebben is az Úr Jézus Krisztus a tökéletes példánk. Ő a magáévá tette az Atya akaratát. Amikor a Szabadító a bűneink miatt szenvedett, így imádkozott: „Atyám! ha lehetséges, mívelj el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te” (Máté 26:39).

Nekünk is hajlandónak kell lennünk Isten akaratát a saját vágyaink elé helyezni. Amikor elfogadjuk az akaratát, és aszerint cselekszünk, felkészítjük magunkat, hogy további útmutatást kapjunk. Bednar elder ezt tanította: „Ha betartjuk a szövetségünket és a parancsolatokat, és mindig egyre állhatatosabban törekszünk a jó cselekedetekre és a fejlődésre, annak bizonyosságával járhatunk, hogy Isten vezeti lépteinket”⁹.

Részesülni a menny segítségében

Örök fejlődésünk azon múlik, hogy személyes útmutatást kapjunk a Szentlélektől. Kíváncsi vagyok, hogy mindegyikünk legyen eltökélt Nelson elnök azon tanácsának követésében, miszerint törekedjünk kinyilatkoztatást kapni az életünkre vonatkozóan. Amikor hiszünk és bízunk abban, hogy Isten útmutatást akar küldeni nekünk a Szentlelken keresztül, akkor az életünket buzgón a mennyei segítség elnyerésére összpontosítva részesülni fogunk a szükséges útmutatásban. ■

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.
2. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. 95.
3. Lásd David A. Bednar: A kinyilatkoztatás lelke. *Liahóna*, 2011. máj. 87–90.
4. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. 94.
5. David A. Bednar, “Receiving, Recognizing, and Responding to the Promptings of the Holy Ghost” (Ricks College Devotional, Aug. 31, 1999).
6. Ronald A. Rasband: A Szent Lélek vezessen. *Liahóna*, 2017. máj. 94.
7. Henry B. Eyring: Az én békességemet hagyom néktek. *Liahóna*, 2017. máj. 17.
8. Dieter F. Uchtdorf: Örömmel megélni az evangéliumot. *Liahóna*, 2014. nov. 123.
9. David A. Bednar: A kinyilatkoztatás lelke. 90.

Lépésről lépésre

Tökéletesség – talán ijesztően hangzik, főleg akkor, ha a saját tökéletlenségünket mérjük hozzá. Hiszen időnként mindenki elront valamit, és bánja az elkövetett hibáit. Ez a bánkódás gyakran a segítségünkre lehet, hogy megtegyük a szükséges változtatásokat, de ha túl sokat foglalkozunk azzal, hogy egyre jobban és jobban kell teljesítenünk, akkor ezek a gondolatok bénító hatással is lehetnek ránk. A 44. oldalon található cikkben Nathan segít felismernünk, hogy mi is valójában a tökéletesség, és hogy miként érhetjük ezt el igazlelkű élet és apró lépések által.

Gyakran érezhetjük azt is, mintha egyedül kellene megvívunk a harcot a jobbá válásért, de ez nincs így! Mennyei Atya és Jézus Krisztus ott áll mindegyikünk mellett. Ha bármikor úgy érzed, hogy nem vagy elég jó, olvasd el Joëlle írását a 42. oldalon arról, miként segített neki a Szabadító engesztelésének megértése leküzdeni a saját tökéletességgéknyszerét.

A tökéletességgéknyszer gyakran olyan dolgokra irányulhat, mint Amber esetében a rendmánia, vagy az evangélium egyes vonatkozásaira, mint Aaron esetében, aki azzal küszködött, hogy Isten emberévé váljon (ezek a cikkek nyomtatásban nem jelennek meg). Ahogy azonban ezek a fiatal felnőttek is ráébredtek, az ember akkor is érezheti a Lelket és lehet Isten embere, ha nem tökéletes.

Szeretnél további jó híreket hallani? A „legyetek azért ti tökéletesek” (Máté 5:48) parancsa nem feltétlenül azt jelenti, amire először gondolnál. Ismerkedj meg a tökéletességgéknyszer leküzdésének néhány lépésével David – nyomtatásban meg nem jelenő – cikkéből.

Miközben azon vagyunk, hogy jobbá váljunk, nem szabad elfejtenünk, hogy Isten azt szeretné, ha megihlető és felemelő érzéseink lennének, nem pedig lehangolóak. Előfordulhat, hogy túl szigorúak vagyunk önmagunkhoz (lásd a saját, nyomtatásban meg nem jelenő cikkemet), ilyenkor pedig emlékeznünk kell arra, hogy kedvesek legyünk önmagunkhoz a tökéletesség felé vezető úton.

Összpontosíts Mennyei Atyára és a Szabadítóra! Ők ismerik a te isteni értékedet, és idővel segíthetnek még többé válnod, mint amit valaha is lehetségesnek gondoltál. Lépésről lépésre.

Őszinte tisztelettel:
Heather Claridge

A LEGJOBB TANÁCS...

Fiatal felnőttek osztják meg a legjobb tanácsot, amelyet a tökéletességgényszer leküzdésével kapcsolatosan kaptak:

„Én ezt a tanácsot ismétlgetem magamnak: azért vagyok itt, hogy arra összpontosítsak, ami fontos, hogy visszatérhessek Őhozzá.”
– Paola Vargas, Mexikó, Aguascalientes

„Tökéletes embereknek nincs szükségük Szabadítóra. Isten gyengeségeket ad nekünk, hogy Krisztusra támaszkodhassunk.”
– Mckenna Clarke, USA, Virginia

„Az egyházban megtanultam, hogy a tökéletesség nem ebben az életben jön el, hanem a következőben. A Szabadítónk tökéletes példát mutatott nekünk. Őt kell követnünk ebben az életben, hogy egy nap majd tökéletessé válhassunk.”
– Vennela Vakapalli, India, Andhra Pradesh

*Mi a legjobb tanács, amelyet valaha kaptál a megbocsátással kapcsolatban? A válaszodat a **liahona.Churchof JesusChrist.org** oldalon küldheted be 2019. szeptember 30-ig.*

OSZD MEG A TE TÖRTÉNETEDET!

Neked is van egy lenyűgöző történeted, amelyet megosztanál? Vagy vannak bizonyos témák, amelyekről olvasni szeretnél? Ha igen, akkor írd meg nekünk! A cikkeidet vagy visszajelzésedet a **liahona.ChurchofJesusChrist.org** oldalon küldheted be.

A FIATAL FELNŐTTEKNEK SZÓLÓ ROVAT SZERZŐIRŐL

Joëlle Spijkerman szeret nevetni és mosolyogni, és gyakran kitör belőle az életöröm. Szereti az evangéliumot, a gyerekeket és a zenét; jelenleg általános iskolai tanárnak tanul. Élete egyik célja, hogy a környezetében mindenkiel megossza a világosságot.

Nathan Read az ausztráliai Tasmania államban nőtt fel. Közgazdasági elemzői alapidiplomája van, jelenleg közalkalmazottként dolgozik. A munkája és az egyházközösségi ifiúsági hitoktatói elhívása mellett szívesen szerepel helyi musicalekben és olvas jó könyveket.

Heather White Claridge az a fajta gyerek volt, aki könyvekkel a párnája alatt aludt, így aztán természetesen szerkesztő lett belőle. Szerte az USA-ban élt már, és mindenhol tanult valami újat (például taekwondózni vagy ólomüvegezni). Kedvenc évszaka az őszi – főleg a sok zizegő levél miatt, amelyeket össze lehet ugrálni.

Amber Weston négy gyönyörű gyermek főállású anyukája. Kedvenc embere a férje, kedvenc időtöltése pedig a gyorsnaplózás. Bárhova megy, a gyorsnaplóját mindig magával viszi, hogy állandóan rögzíthesse azokat a szép (és kevésbé szép) pillanatot, amelyekkel az élet megajándékozza.

EBBEN A ROVATBAN

42 Nem vagyok tökéletes – még
Írta: Joëlle Spijkerman

44 Tökéletességgényszer, avagy a mérgező „Találd meg a különbséget!”-játék
Írta: Nathan Read

48 Tökéletesség Krisztus által

NYOMTATÁSBAN NEM JELENIK MEG

Túl szigorúak vagyunk önmagunkkal
Írta: Heather White Claridge

Érezhetem a Lelket egy rendetlen házban is?
Írta: Amber Weston

A hibáiddal együtt is lehetsz Isten igaz embere
Írta: Aaron Williams

Folyamatos megmunkálás alatt állsz
Írta: David Dickson

Itt találod meg ezeket a cikkeket, valamint további tartalmakat:

- A **liahona.Churchof JesusChrist.org** oldalon
- A **Heti FF** rovatban (az Evangéliumi könyvtár Fiatal felnőtteknek szóló részében)
- A **facebook.com/liahona** oldalon

A tökéletességgényszerrel folytatott küzdelmem segített jobban megértenem a Szabadító engesztelését.

Nem vagyok tökéletes – még

Írta: Joëlle Spijkerman

A 3 Nefi 12:48-ban Jézus ezt tanítja: „Azt akarom tehát, hogy legyetek tökéletesek, éppen úgy, ahogyan én, vagy Atyátok, aki a mennyben van, tökéletes.” Ez a szentírásvers mindig szíven ütött, mert egész életemben tökéletességgényszerrel küszködtem. Bármennyire nagyszerű is, ha az ember mindenben a legjobbat akarja nyújtani, a tökéletességgényszer rendkívül mérgező tud lenni. Hosszú időn keresztül, amikor csak hibáztam – de még a sikereim után is –, azt éreztem, hogy nem vagyok elég jó.

Sokat akar a szarka...

Mindig is sokat vártam el magamtól, különösen a középiskolában. Rengeteg mindent próbáltam egyszerre csinálni, mivel ezzel akartam bizonyítani, hogy elég jó vagyok. Így aztán gyakran nem is jöttek össze a dolgok. Az egyik évben úgy döntöttem, hogy társastáncot fogok tanulni, eljárak zeneoktatásra, és csatlakozom egy együtteshez is. Azt hittem, hogy a tehetségeim fejlesztéséhez és tökéletesítéséhez mindent meg kell tennem, amire csak az erőmből futja. Csakhogy egy ponton mindent fel kellett adnom, mert egyszerűen már túl sok volt, nem bírtam lépést tartani. Nagyon szigorú voltam magammal.

Úgy éreztem, hogy kudarcot vallottam, és pont a kudarc volt az egyik legnagyobb félelmem.

Tudom, hogy nem csak én küszködöm tökéletességgényszerrel. Nagyon sokan vagyunk, akik mindennap a tőlünk telhető legjobbat próbáljuk nyújtani, aztán pedig elcsüggedünk, amikor nem sikerül mindent tökéletesen csinálni. Viszont bárhogy erőlködünk is, egyikünk sem lesz soha maradéktalanul tökéletes itt a földön. Akkor mégis hogyan törekedhetünk tökéletességre, ha egyszer minden erőfeszítés annyira hiábavalónak tűnik? Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából adott erre egy választ: Legyetek azért ti tökéletesek – majd egyszer.¹

Jó dolog tökéletességre törekedni, de károssá válhat, ha engedjük, hogy összecsapjon a fejünk felett. Az életünk nagyon megterhelő tud lenni testileg, szellemileg, érzelmileg, de még lelkiileg is, ezért is fontos, hogy ne égjük ki amiatt, hogy soha nem érjük be a tökéletességnél kevesebbel. Ami még ennél is fontosabb, hogy gondolkodjunk el azon, mit is vár tőlünk Mennyei Atya. Nem azt várja, hogy kiégjünk, amiért túl sokat vállaltunk.

Az Úr erre utasította a Prófétát a Tan és szövetségek 10:4-ben: „Ne

fuss gyorsabban vagy dolgozz többet annál, aminek fordítására képessé tesz az erő és a megadott eszközök; de legyél mindvégig szorgalmas!” Ezt a saját életünkre is vonatkoztathatjuk. Mennyei Atyánk azt szeretné, ha boldogok lennénk, és azok is leszünk, ha a tőlünk telhető legjobban tesszük meg mindazt, amit vár tőlünk. Még akkor is, ha az erőfeszítéseink most még egy kicsit elmaradnak a tökéletestől.

Tökéletesség és teljesség

A *tökéletes* szó eredetileg a „meg-tesz, teljesít” jelentésű *(el)tökél*

szavunkból származik, amely feltehetőleg a *tesz* ige tőalakjának származéka a gyakorító *-kél* képzővel. Vagyis a tökéletes szó annyit tesz: teljesített, teljessé tett. Márpedig Jézus Krisztus nélkül nem lehetünk teljesek (lásd Moróni 10:30). Szerintem sokan és gyakran gondoljuk azt, hogy nem vagyunk elég jók. És ez így is van! Krisztus nélkül ugyanis tényleg nem. Ahogy Ammon is fogalmazott: „...tudom, hogy semmi vagyok; erőmet tekintve gyenge vagyok; ezért nem magamat illetően kérkedem, hanem Istenemet illetően kérkedem, mert az

ő erejével minden dolgot meg tudok tenni” (Alma 26:12).

Jézus Krisztus segítségével mindig törekedhetünk arra, hogy jobbak váljunk – méghozzá annyira, hogy egy nap majd tökéletessé és teljessé váljunk, mert Ő ki fogja pótolni a tökéletlenségeinket. „Igen, jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, és tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől, és ha minden istentelenségtől megtartóztatjátok magatokat, és teljes lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel szeretitek Istent, akkor elegendő számotokra a kegyelme, hogy kegyelme által tökéletesek lehessetek Krisztusban” (Moróni 10:32).

Az évek során rájöttem, hogy nem teljesen értettem meg és fogtam fel, mit is jelent nekem és rám nézve a Szabadító engesztelése. Azt gondoltam, hogy hibátlan teljesítményt kell felmutatnom itt a földön, és hogy magamra vagyok utalva, hogy kitaláljam, miként teljesítsem ezt a feladatot. Most már azonban tudom, hogy soha nem vagyunk egyedül. Ha arra törekszünk, hogy Jézus Krisztusra összpontosítsunk, és Őt mindig a szívünkben és az elménkben tartjuk, a gyengeségeink erősségekké válnak majd – pont úgy, ahogy a tökéletességhányással folytatott küzdelmem is átalakulóban van. Tudom, hogy nem vagyok tökéletes. Krisztus azonban képes segíteni, hogy felülkerekedjünk bármiféle gyengeségen, bűnön, kihíváson vagy félelmen. Megért minket, és tudja, hogyan segítsen rajtunk. Azt remélem, hogy mindannyian élvezhetjük az Ő végtelen szeretetét, és rájövünk, hogy most ugyan nem vagyunk tökéletesek, de ha igyekszünk követni Őt, akkor egy nap majd azok leszünk. ■

A szerző Hollandiában él.

JEGYZET

1. Lásd Jeffrey R. Holland: „Legyetek azért ti tökéletesek...” – majd egyszer. *Liahóna*, 2017. nov. 40.

Tökéletességkényszer,

AVAGY
A MÉRGEZŐ
„TALÁLD MEG A
KÜLÖNBSÉGET!”
-JÁTÉK

Mindannyian szoktuk időnként azt érezni, hogy nem üjtük meg a mércét. Ilyenkor azonban meg kell győződ-nünk arról, hogy helyesen állítottuk-e fel magunknak azt a bizonyos mércét.

Írta: Nathan Read

A mikor fiatalabb voltam, szerettem a helyi újság „Találd meg a különbséget!”-fejtörőit. Ez az a játék, amikor két majdnem egyforma képet tesznek egymás mellé, és meg kell találni a köztük lévő aprócska eltéréseket. Ha az ember eléggé alaposan veszi szemügyre a kép egyes elemeit, akkor sikeresen megtalálja a legtöbb – vagy akár az összes – eltérést. Ennek az időtöltésnek nem az a lényege, hogy a képekben gyönyörködjünk, vagy hogy kiegészítsük a második képet: a cél az összes tökéletlenség azonosítása az első kép hiányos másolatán.

Nekünk, fiatal felnőtteknek, mindennapos kihívást jelent az az érzés, miszerint nem ütjük meg azt a mércét, amelyet az elképzelésünk szerint kellene. Egyre gyakrabban hasonlítgatjuk magunkat egymáshoz, és azt látjuk, hogy az egyik kiváló állást talált, a másik tökéletes eredményekkel folytatja a tanulmányait, megint másnak nagy a baráti köre, esetleg egyszerűen csak kedvesebbnek, bölcsőbbnek, nagylelkűbbnek vagy épp szívélisebbnek tartjuk magunknál. Mi több, valószínűleg még fiatalabbak is nálunk! A „Találd meg a különbséget!” kétségtelenül könnyű játék, ha rólunk és a minket körülvevő emberekről van szó, és minden alkalommal össze tudunk állítani egy hosszú felsorolást arról, hogy mások miért „jobbak” nálunk.

Ez a gondolkodásmód különösen veszélyes, ha azt hisszük, hogy az értékünket az eredményeink, a tulajdonságaink vagy a felhalmozott világi javaink határozzák meg. Ráadásul, amikor „Találd meg a különbséget!” játszunk, ritkán összpontosítunk azokra az erősségeinkre és krisztusi tulajdonságainkra, amelyeket az életünk során kifejlesztettünk, illetve az az alapvető igazság is ki szokott maradni, miszerint mindannyiunkban benne rejlik a lehetőség, hogy

Krisztushoz hasonlóan tökéletesek legyünk – majd egyszer. Amikor a Szabadító kijelentette, hogy „legyetek tökéletesek, éppen úgy, ahogyan én, vagy Atyátok, aki a mennyben van, tökéletes” (3 Nefi 12:48), azzal úgy gondolom, az volt a célja, hogy szélesítse a jövőképünket, és reményt adjon nekünk – hiszen Ő úgy hív bennünket, hogy egyszerre szólít bűnbánatra, és fejezi ki a belénk vetett bizalmát, miszerint képesek vagyunk megvalósítani azt, aminek a megtételét kéri tőlünk. Az elénk állított nagy feladat abban áll, hogy felülemelkedjünk a természetes ember irigységre, neheztelésre, csüggedésre és kételkedésre való hajlamán, és helyette az alázatosságot, a bűnbánatot, a hitet és a reményt válasszuk.

Igazlelkűség most, tökéletesség később

Az ellenség által tukmált káros „tökéletességkényszer” leküzdésének részeként meg kell értenünk, hogy valójában mi is az a tökéletesség. A tökéletesség témájában mondott egyik beszédében Russell M. Nelson elnök elmagyarázta, hogy a *tökéletesség* szó görög eredetije, ahogy az a Máté 5:48-ban szerepel, azt jelenti, „teljes”.¹ Egyikünk sem lesz „teljes” ebben a halandó életben: a kiteljesedés majd csak az örökkévalóságokban jön el.

Amikor elérhetetlennek találjuk a

**Légy igazlelkű
most, a
tökéletességet
később várd!**

**Tekints
Krisztusra!**

**Számíts a
kudarcra,
és szeresd a
bűnbánatot!**

**Óvakodj
a kevélységtől!**

tökéletességet, akkor is tehetünk lépéseket a tökéletesség irányába; amikor például teljes tizedet fizetünk, akkor *teljesen* betartjuk a tizedfizetés törvényét. Amikor naponta imádkozunk, rájöhethetünk, hogy *tökéletesek* vagyunk a napi imára vonatkozó döntésünkben. A tökéletességhez vezető ösvényen (más szóval a szövetség ösvényén) minden egyes lépés azért van, hogy örömet hozzon számunkra. A rendszeres személyes számvetés megerősít minket abban, hogy valóban fejlődünk, és hogy Atyánknak kedvére van életünk lelki lendülete.

Az igazlelkűség és a tökéletesség nem rokon értelmű fogalmak. Míg a tökéletesség egy eredmény, addig az igazlelkűség a hitünk és a bűnbánatunk naponta követett mintája. Ha a tökéletesség az úti cél, akkor a szövetségeink jelentik az útlevelünket, az

igazlelkűség pedig az út során megtett lépéseket. Ha így tekintünk a tökéletességre, akkor – miközben türelmesen és kitartóan kialakítjuk életünk igazlelkű mintáit – remélhetjük az eljövendő jó dolgokat.

Számíts a kudarcra, szeresd a bűnbánatot

Nemrégiben elgondolkodtam azon, amit Lynn G. Robbins elder mondott a Hetvenektől: „A bűnbánat nem Isten B-terve arra az esetre, ha netán hibáznánk. A bűnbánat *maga* a terv, tudván, hogy igenis hibázni fogunk.”² Ez az élet az örökkévalóságra való felkészülésünkhöz biztosított próbaidő. A bűnbánat által készít fel bennünket, hogy megváltoztatja azt, amiképpen önmagunkra tekintünk, valamint közelebb visz minket Istenhez és a

Szabadítóhoz. Számítanunk kell arra, hogy kudarcok fognak érni vagy hibákat fogunk elkövetni – talán napi szinten. Ez ne érjen minket váratlanul, és ne is taszítson csüggedésbe! Tulajdonképpen boldognak kellene lennünk, amikor felismerjük a hiányosságainkat vagy a hibáinkat, mert lehetőségünk nyílik Krisztussal társulni, hogy a gyengeségeinket erősségekké változtassuk.

Így hát, bár a tökéletesség a cél, az általunk követett ösvény azzal jár, hogy mindennap bűnbánatot tartunk, és arcunkon mosollyal, szívünkben hálával haladunk tovább.

Tekintsünk Krisztusra!

Neal A. Maxwell elder (1926–2004), a Tizenkét Apostol Kvórumából, a következőket mondta: „Amire... kitartóan vágyakozunk, idővel az lesz az, amivé

végül válni fogunk, és amit az örökkévalóságban elnyerünk.”³ A mindennapi döntéseink határozzák meg, hogy kivé válunk. Ha az a szívből jövő vágyunk, hogy olyanná váljunk, mint a Szabadító, az indíttatásunk pedig az Őiránta való szeretetünk, akkor a választásaink tükrözni fogják ezt a vágyat, mi pedig változni fogunk.

Amikor akadályokba ütközünk, amikor hibákat vétünk, és amikor kísértésbe esünk, reagálhatunk úgy is, hogy tekintetünket elfordítjuk Krisztusról, de úgy is, hogy hittel, reménnyel, türelemmel, megtört szívvel és töredelmes lélekkel Krisztusra tekintünk. A megoldás avagy válasz a nehéz helyzetünkre mindig Krisztusban és az Ő evangéliumában található. Amikor Krisztusra tekintünk, Ő tanít és megváltoztat bennünket.

Az élet számos kihívása két csoportra osztható: azok, amelyeken még ebben az életben felül fogunk kerekedni, valamint azok, amelyeken majd csak a következőben – esetleg valamilyen fogyatékoság, a depresszió és a szorongás vagy egy állandó kísértés. Krisztusnak hatalmában áll, hogy egészsé tegyen minket. Megvan a hatalma hozzá, hogy megváltoztasson bennünket. Amikor az alázatosságot választjuk, elfogadjuk az Úr időztetését és akarátát; ha pedig tevékenyen törekszünk az Ő segítségére és útmutatására, akkor erőre, békességre és isteni bátorításra lelünk.

Óvakodjunk a kevélységtől!

Az ellenség soha nem kínál jó megoldásokat a nehézségeinkre. Amikor felismerjük a kudarcainkat és gyengeségeinket, ő arra biztat bennünket, hogy rejtjük el azokat mások elől, hiszen a lehető leghibátlanabbnak szeretnénk látszani. Ez a kevélység egyik változata. Krisztus mindig jó megoldásokat kínál a kihívásainkra, ettől azonban a megoldásai nem lesznek könnyűek. Példának okáért az Úr arra szólít bennünket, hogy bízzunk Őbenne, miközben megosztjuk az evangéliumot; Sátán ezzel szemben azt mondja nekünk, hogy ne osszuk meg az evangéliumot, mert nem vagyunk ékesszólók. Az Úr azonban megígérte, hogy megadja nekünk, hogy mit mondjunk, méghozzá pont „az adott pillanatban” (Tan és szövetségek 100:6). Valóban, az ellenség a kételyeinket táplálja, míg az Úr a hitünket.

Ahelyett, hogy olyan játékokkal foglalnánk el magunkat, mint a „Találd meg a különbséget!” és a „Rejtsd el a gyengeségedet!”, Krisztus azt szeretné, ha Őrá tekintenénk, és a mi időtöltésünk a „Változtasd meg a gyengeséget!” lenne. A kevélység alapvetően versengő; csakhogya az élet soha nem versenyezik volt szánva. Amikor Krisztust választjuk példaképünknek, barátunknak és

támaszunknak, akkor hátat fordíthatunk a romboló hasonlításoknak, és békességre lelhetünk a tökéletesség felé vezető ösvényen.

Emlékezzünk rá, hogy az életben mindannyian szembesülünk a tökéletlenség és a vele járó gyengeségek kihívásával. Ha azt látjuk, hogy mások küszködnek, mi lehetünk az őket felemelő jóra való erő. Ha azt látjuk, hogy mások sikeresek, akkor őszintén megdicsérhetjük őket. De az soha nem válik hasznunkra, ha azt próbáljuk kitalálni, vajon másokéval összehasonlítva jól mutat-e, vagy sem, a mi igazlelkűségünk vagy sikerünk. Nem biztos, hogy mások látják az értékünket, de Isten igen: számára végtelenül értékesek vagyunk. Mindig is az Ő gyermekei leszünk. Feltétel nélkül szeret bennünket, és elégedett az arra irányuló igazlelkű erőfeszítéseinkkel, hogy hasonlóvá váljunk Őhöz.

Jézus Krisztus nem a messzeségből szemléli az életünket. Jelen van, érti, és azon dolgozik, hogy megszabadítson bennünket, visszavezetve minket celestialis otthonunkba. Az Ő erejében vagyunk képesek megtenni minden dolgot; Őáltala semmi sem lehetetlen. Ebben a tökéletlenség által jellemzett életben az Úr a mi reménységünk és példaképünk, aki nem úgy fog megítélni bennünket, hogy a fivéreinkhez és nővéreinkhez hasonlít bennünket. Látja a szívünket, és széllel dagasztja majd a vitorláinkat a teljesség felé vezető folyamatos utazásunkon. Cselekedjünk hittel, bűnbánatot tartva és Krisztusra tekintve, azon ígéretébe vetett reménységgel, hogy végül tökéletessé lehetünk Őbenne (lásd Moróni 10:32)! ■

A szerző az ausztráliai Tasmania államban él.

JEGYZETEK

1. Lásd Russell M. Nelson, “Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 86.
2. Lynn G. Robbins: Még hetvenszer hétszer is. *Liahóna*, 2018. máj. 22.
3. Neal A. Maxwell, “According to the Desire of [Our] Hearts,” *Ensign*, Nov. 1996, 21.

Tökéletesség *Krisztus által*

„...jöjjetek Krisztushoz, és
legyetek benne tökéletessé”
(Moróni 10:32)

„A tökéletesség [m]indazokra vár,
akik szeretik Őt, és betartják a
parancsolatait. [...] Ez az a végcél,
amelyért ki kell tartanunk. Ez az az
örökkévaló tökéletesség, melyet Isten
mindegyikünk számára tartogat.”

– Russell M. Nelson elnök (“Perfection
Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 88)

FIATAL FELNŐTTEKNEK

MIT JELENT VALÓJÁBAN A TÖKÉLETESSÉG?

*Ha azzal az érzéssel küszködsz,
hogy soha nem vagy elég jó,
akkor ezek a cikkek neked
szólnak.*

40

FIATALOKNAK

**HASZNÁLJÁTOK AZ E
HAVI KONFERENCIAI
JEGYZETFÜZETET,
HOGY
FELKÉSZÜLJETER
AZ ÁLTALÁNOS
KONFERENCIÁRA,
JEGYZETEKET
KÉSZÍTSEK AZ
ELHANGZOTTAKBÓL,
ÉS TANULJATOK A
BESZÉDEKBŐL.**

GYERMEKEKNEK

**JÁTSSZATOK AZ
ITT TALÁLHATÓ
JÁTÉKKAL,
MIKÖZBEN AZ
ÁLTALÁNOS
KONFERENCIÁT
HALLGATJÁTOK!**

J10

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

Jóbarát

Tudj meg többet
az egyház

**Orosz-
szágban**

végzett tevékenységéről!
Lásd J6-J9. oldal.

Írta: Russell M.
Nelson elnök

Három módszer arra, hogy békében éljünk egymással

Jézus arról is tanította az embereket, hogyan éljenek békében egymással.

1. módszer: Szeressük az embereket!

Jézustól kaptuk a két nagy parancsolatot: az első, hogy „szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (Máté 22:37), a második pedig, hogy „szeresd felebarátodat, mint magadat” (Máté 22:39).

Az Isten iránti szeretetre, illetve a felebarátaink iránti szeretetre vonatkozó parancsolat kéz a kézben jár. Az emberek valóban egymás fivérei és nővérei, mert Isten valóban a mi Atyánk.

2. módszer: Bocsássunk meg nekik!

Jézus azt tanította nekünk, mindenkinek bocsássunk meg, „hogyan a ti mennyei Atyátok is megbocsáss[on] néktek” (Márk 11:25).

3. módszer: Bánj velük úgy, ahogyan szeretnéd, hogy veled bánjanak!

Jézus ezt az aranyszabályt tanította: „A mit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek” (Máté 7:12).

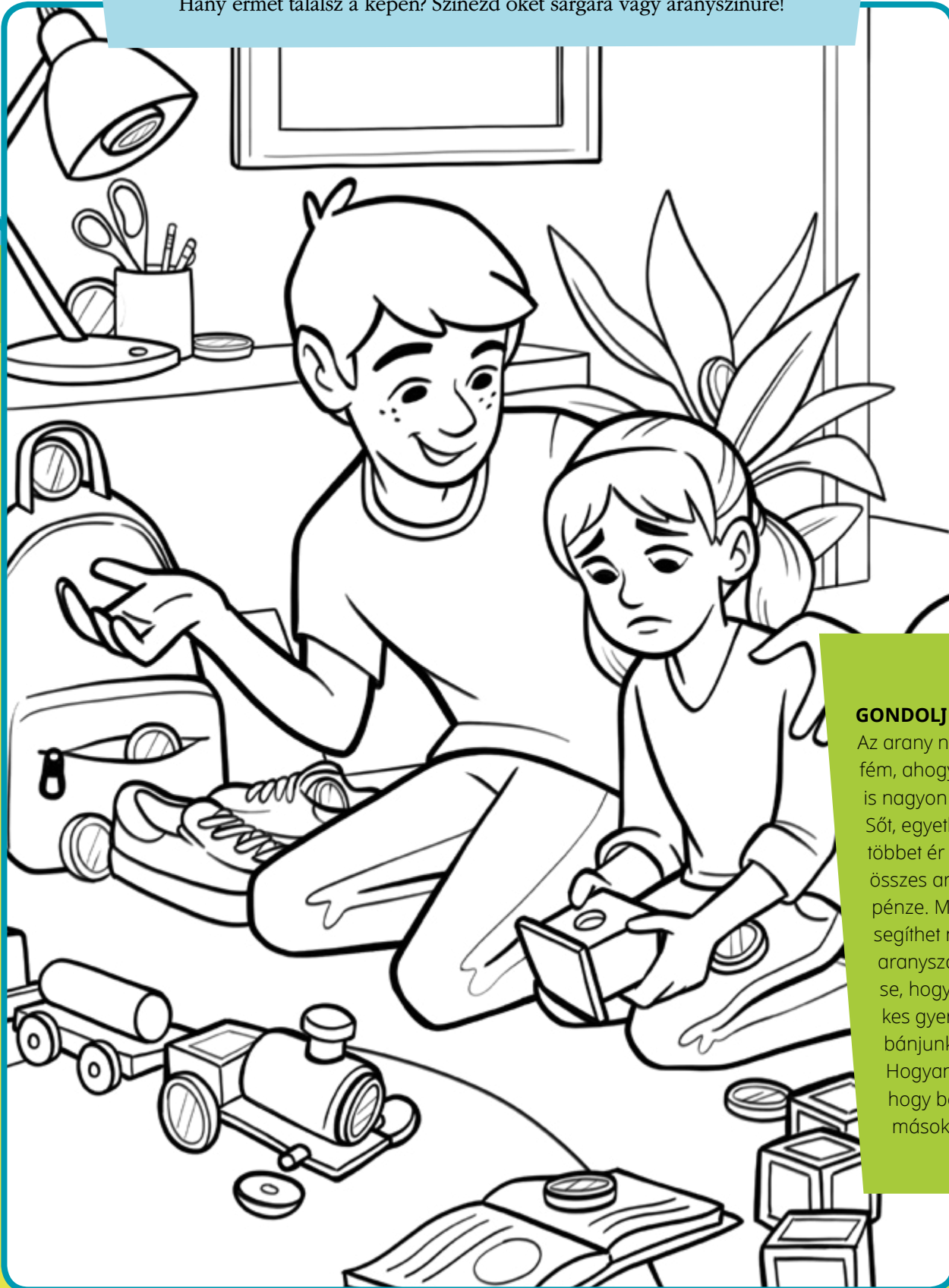
Könnyen meg lehet érteni, hogy miért kell úgy bánnunk másokkal, ahogyan szeretnénk, hogy velünk is bánjanak: azért, mert Isten minden egyes fia és lánya értékes (lásd Máté 25:40). ●

A „Boldogok a békességre igyekezők” (Liahóna, 2002. nov. 39–42.) alapján.

Kövessd az arany szabályt!

Hány érmét találsz a képen? Színezd őket sárgára vagy aranszínűre!

GONDOLJ BELE!

Az arany nagyon értékes fém, ahogy az emberek is nagyon értékesek. Sőt, egyetlen ember is többet ér mint a világ összes aranya vagy pénze. Milyen módon segíthet nekünk az arany szabály követése, hogy Isten értékes gyermekeként bánjunk másokkal? Hogyan segít neked, hogy békében élj másokkal?

„Ő hall és válaszol” (Gyermekek énekeskönyve, 139.).

Janó húga, Sári, beteg volt. Nem úgy volt beteg, mint amikor az ember köhög vagy fáj a hasa. Anya és Apa azt mondta, hogy diabétesze lehet.

Janó nem tudta, hogy az mi, de elég ijesztően hangzott. Aztán Anya és Apa elmagyarázta, hogy ez egy másik szó a cukorbetegségre – amikor az ember szervezete nehezen dolgozza fel az elfogyasztott ételben lévő cukrot. Sárinak pár napot kórházban kellett töltenie, hogy kiderítsék, vajon tényleg cukorbeteg-e.

Sári időnként Janó idegeire ment. Játsszani akart Janó barátaival. Egyszer még a bátyja videojátékának irányítóját is sikerült elveszítenie. De Janó akkor is nagyon szerette a húgát. „Nem akarom, hogy beteg legyen” – gondolta könnyes szemmel.

Janó nővérei segítettek Sárinak összepakolni a kórházi tartózkodáshoz. Marcsi előszedte Sári hátizsákját. Hanna összehajtogatta a pizsamáját. Lili berakott egy bolyhos takarót. Janó is szeretett volna segíteni, de fogalma sem volt, hogy mivel tehetné.

Betegség és kérdések

Írta: Eliza Broadbent

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

Hamarosan Sári minden dolgát bepakolták.

„Imádkozzunk indulás előtt – mondta Apa. – Janó, mondd az imát?”

Janó bólintott. „Drága Mennyei Atyám! – kezdett bele az imába. – Kérlek, áldd meg Sárit, hogy ne legyen cukros betegsége! Kérlek, áldd meg, hogy meggyógyuljon!” Ahogy imádkozott, Janó egy kicsit jobban érezte magát.

Amikor a családtagok megölelték egymást, támadt egy ötlete.

„Csak egy pillanat!” – mondta. Besietett a szobájába, és előszedte a szülinapjára kapott zenelejátszót. Tudta, hogy Sári is szívesen hallgatja a rajta lévő számokat.

„Tessék! – nyújtotta át Sárinak a lejátszót. – Magaddal viheted a kórházba.” Sári a bátyjára mosolygott, és magához szorította a lejátszót, miközben kiment a kocsihoz.

Másnap Anya elvitte Janót és a nővéreit a kórházba, meglátogatni Sárit. Janó ideges volt, miközben a kórterem felé mentek. „Kérlek, áldd meg, hogy ne legyen beteg!” – imádkozott már vagy századjára.

Amikor odaértek, Sári éppen ült az ágyában, és csövek lógtak ki a karjából. Egy kicsit elmosolyodott, ahogy meglátta őket.

„Megjöttek a vizsgálatok eredményei – mondta Apa. – Az orvosok szerint Sárinak 1-es típusú diabétesze van. Ezután változtatnunk kell azon, hogy mit eszünk otthon, és segítenünk kell majd neki a gyógyszerekkel. De egyébként rendben lesz.”

Janó magába roskadt. Kiment a folyosóra, és leült egy székre az ajtó közelében. A kezébe temette az arcát.

„Mi a baj, Janó?” – ült le mellé Anya.

„Azért imádkoztam, hogy Sári ne legyen beteg – mondta csendesén. – Miért nem válaszolt Mennyei Atya az imámra?”

Anya átölelte Janót. „Mennyei Atya mindig megválaszolja az imáinkat. Csak nem mindig úgy, ahogy azt *mi* szeretnénk. Néha nem elveszi a nehéz dolgokat, hanem azzal válaszol, hogy békességet ad nekünk, és segít, hogy erősek legyünk. Tudom, hogy Mennyei Atya segíteni fog Sárinak.”

Janó lassan bólintott. Abban a pillanatban nem érzett sem békességet, sem erőt, de eszébe jutott, milyen jó érzése volt a családi ima közben.

Együtt visszamentek Sárihoz. A lányok éppen kártyáztak, ahogy otthon is szoktak. Mindenki boldognak tűnt, még Sári is.

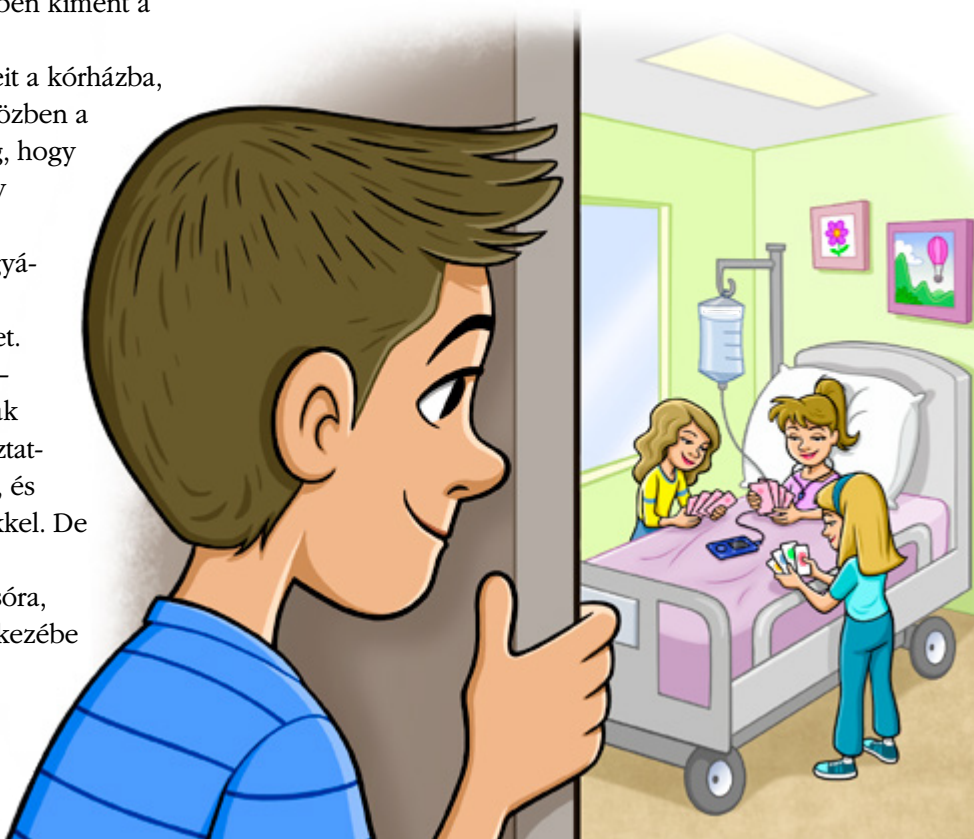
Aztán Janó felfigyelt valamire: Sári nyakában ott lógott a fejhallgató, az ölében meg észrevette a zenelejátszót.

„Mindennap a kedvenc dalait hallgatja a lejátszódon – mondta Anya. – Segít neki megnyugodni.”

Janó melegséget érzett. Tudta, hogy Mennyei Atya máris segíti őket. ●

FONTOLD MEG!

Szerinted miként válaszolta meg Mennyei Atya Janó imáit?

Üdvözlét
Oroszországból!

Sziasztok!
Paolo és Margo
vagyunk.

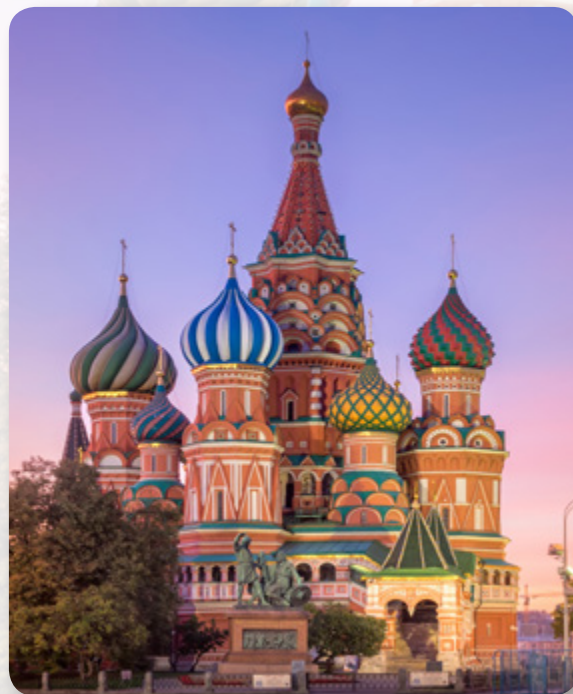
**Csatlakozzatok
hozzánk az
oroszországi
utunkon!**

Oroszország a világ legna-
gyobb országa. Két földrészen
terül el: Európában és Ázsiában.
Oroszország nemzeti állata a
barna medve.

Az orosz ábécé cirill betűket hasz-
nál. Itt láthattok egy feliratot az
egyház egyik oroszországi épüle-
tén, és így néz ki a Mormon
könyve oroszul.

Ez a Boldog Vazul-székesegyház, Oroszország
egyik leghíresebb épülete. Oroszországban
sokan az orosz ortodox egyházhoz tartoznak.
Ők is keresztények, ami azt jelenti, hogy hoz-
zánk hasonlóan ők is hisznek Jézus Krisztusban!

Oroszországban a tanév első napját a Tudás napjának nevezzük. A gyerekek ilyenkor énekelnek, táncolnak és virágot visznek a tanáraiknak.

Oroszországban nagyon szeretik a leve-seket! Ez a fiú éppen a scsi néven ismert káposztalevest eszi.

Nelson elnök tavaly jelentette be, hogy templom fog épülni Oroszországban. Az egyház oroszországi tagjai nagy izgatottsággal fogadták a bejelentést: ez lesz az első templom ebben az óriási országban!

Köszönjük, hogy velünk tartottatok Oroszország felfedezésében. Viszlát legközelebb!

Ismerkedjetek meg néhány oroszországi barátunkkal!

Szeretek bizonysgot tenni az istentiszteleten. Szeretem olvasni a szetríráásokat. Szeretem a templomot, és alig várom, hogy beléphessek oda.

Eva, 8 éves

Jézus szeret engem, és én is Őt! Szoktam róla beszélni az iskolában, és már a barátaim is tudnak róla. Szeretek elemis dalokat énekelni a barátaimnak.

Efim, 7 éves

Te is Oroszországban élsz? Írj nekünk! Szeretnénk hallani felőled!

A békahercegnő megbocsát

Kátya színdarabot szeretne rendezni, de Szonja megpróbálja átvenni az irányítást.

Írta: Charlotte Larcabal

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

„Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas” (Lukács 6:36).

Kátya egy nagy dobozzal a kezében lépett ki a lépcsőházukból a napfényes utcára. Oroszországban nyár volt, és Kátya városában már hónapok óta jó meleg volt. Letette a dobozt egy padra, ahol a barátai, Gyima és Szonja vártak rá.

„Benne van minden, ami majd kelleni fog a színdarabunkhoz” – közölte velük. Felnyitotta, és kivett belőle egy műanyag koronát, majd kihúzott a dobozból néhány lila, kék és piros anyagot is. Egy kis fantáziával nagyszerű jelmezek válhatnak majd ezekből.

„Melyik színdarabot adjuk elő?” – kérdezte Gyima.

Kátya elmosolyodott. „Szerintem legyen A békahercegnő” – felelte. Ez volt a kedvenc meséje. El is mosolyodott, ahogy elképzelte magát a gyönyörű Vaszilisz szerepében.

Szonja kivette a kék szövetet a dobozból, és maga köré tekerte.

„Én akarok lenni Vasziliszla!”
– mondta.

„Hé! Ez az én ötletem volt – ellenkezett Kátya. – Vagyis nekem kell Vasziliszának lennem.”

„Persze, te is lehetsz – kuncogott Szonja. – Amikor békává változik!”

Kátya elhúzta a száját, és elvette Szonjától a kék anyagot. „De ez az én színdarabom!”

Szonja csípőre tette a kezét: „Senki sem akar játszani veled, ha parancsolgatsz! Békának jobb vagy, mint hercegnőnek!”

Kátya érezte, hogy előtörnek a könnyei. Felkapta a dobozt, és beszaladt a lépcsőházba, fel a lépcsőn, egészen a lakásukig. Jól bevágta maga mögött a lakás ajtaját.

„Mi történt?” – kérdezte Anya. Kátya elsírta magát.

„Szonja mindent elront!” Aztán elmesélt Anyának mindent. „Azt mondta, hogy béka vagyok!”

„Jaj, Katyusa...” – mondta Anya. (Csak Anya hívta Katyusának.) „Sajnálom. Ez tényleg nem volt szép tőle.”

Hirtelen kopogtattak. Anya ment ajtót nyitni, Kátya pedig beszaladt a szobájába. Valakik beszélgettek, aztán Anya hangját hallotta: „Beszél Szonjával? Szeretne mondani valamit.”

„Nem!” – kiabált vissza Kátya.

Megint hallotta a beszélgetést, majd az ajtó csukódását.

„Szerintem Szonja sajnálja” – mondta Anya.

„Nem érdekel” – vágta rá Kátya, és még mélyebbre fúrta az arcát a párnába.

Anya egy ideig még ott állt a szoba ajtajában. „Tudod, néha, amikor nagyon mérges vagyok, nem akarok megbocsátani másoknak. Néha meg kell kérnem Mennyei Atyát, hogy segítsen nekem, hogy akarjak megbocsátani.” Aztán kiment.

Kátya túl mérges volt a megbocsátáshoz. Szonja nagyon megbántotta! Csak hát... mérgesnek lenni sem esett jól.

Sóhajtott, és letérdelt az ágya mellé. Kátya tisztában volt vele, hogy Mennyei Atya azt szeretné,

ha megbocsátana Szonjának, mert ez így helyes. De hátha Mennyei Atya azért is szeretné, hogy megbocsásson Szonjának, mert attól Kátya is jobban fogja érezni magát.

„Mennyei Atyám! Kérlek, segíts megbocsátanom Szonjának – imádkozott. – Nem igazán szeretnék megbocsátani neki, de mérges sem akarok tovább lenni.”

Befejezte az imáját, és vett egy nagy levegőt. Érezte, ahogy a mérge kezd egy kicsit elpárologni. Képes rá! Meg tud bocsátani! Átment Szonjájékhöz, és bekopogott.

Szonja nyitott ajtót, és már mondta is: „Kátya, bocsáss meg azért, amit mondtam.”

„Megbocsátok – felelete Kátya. – És sajnálom, hogy visszavettem az összes jelmezemet. Te is jó Vasziliszla lennél. Játshatjuk felváltva.”

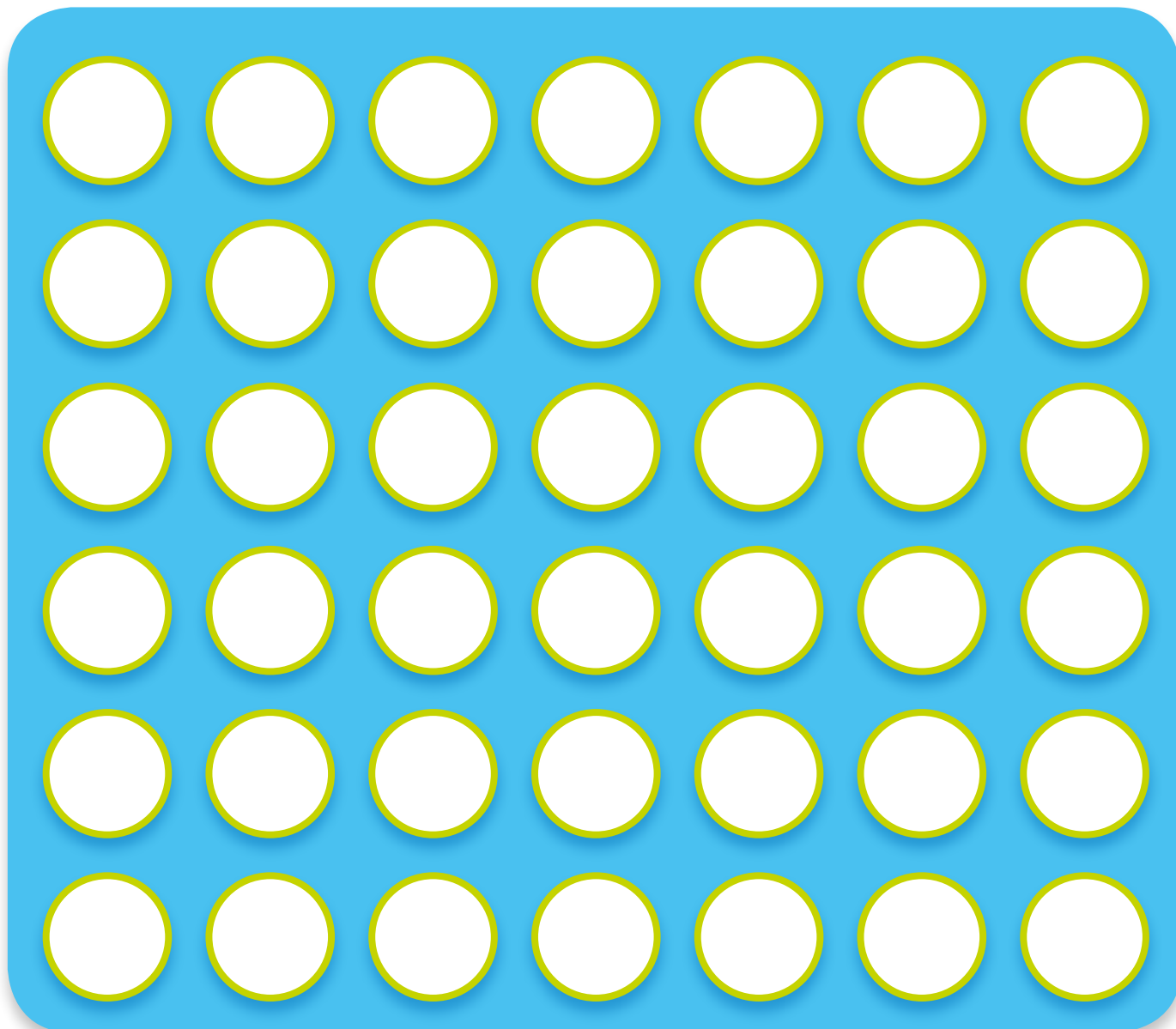
Szonja elmosolyodott. „Oké. Mehetünk gyakorolni? Megkeresem Gyimát!”

Kátya visszamosolygott. „Én meghozom a jelmezeket. ●

Konferenciai nyerő négyes

Ezt a játékot párban játszhatjátok a konferencia során. Először döntsétek el, hogy melyikötöké lesz az X, és kié lesz az O jel. Ezután figyeljeteK jól, hogy mikor halljátok meg valamelyik szót a lap alján felsoroltak közül.

Amint meghalljátok az egyik szót, mindketten beírhatjátok a jeleket (*egy X-et* vagy *egy O-t*) valamelyik üres körbe. Először a lap legalsó sorába írjátok, bármelyik üres helyre. Ezután már csak úgy írhatjátok be a jeleket egy-egy üres helyre, ha az alatt már van egy másik jel (az mindegy, hogy kié). Az nyer, akinek először lesz egymás mellett négy jele (vízszintesen, függőlegesen vagy akár átlósan)! ●

gyermek
parancsolat
hit

család
Isten
Jézus

szeretet
ima
papság

kinyilatkoztatás
szentírások
templom

próféta
apostol

Hamarosan megyek a templomba, életemben először, és ideges vagyok a templomi interjú miatt. Miket fog kérdezni tőlem a püspök?

– „Szorongó szamoai” jeligére

Kedves „Szorongó szamoai”!

Alább felsoroljuk, hogy nagyjából miről is fog beszélgetni veled a püspököd vagy gyülekezeti elnököd. Ha nem értesz valamit abból, amit kérdez, akkor nyugodtan kérdezz vissza! Az interjún veled lehet az egyik szülőd is, ha szeretnéd.

Szeretünk téged!

A Jóbarát

- Van hited Istenben, Jézus Krisztusban és a Szentlélekben?
- Támogatod az egyházi vezetőidet (mint amilyen a próféta, az apostolok és a püspököd)?

- Őrzöd a tested és az elméd tiszta és szeplőtelen állapotát?
- Erőtlenül törekszel a keresztkelkésedkor kötött szövetségid betartására?
- Követed a parancsolatokat?

- Becsületes vagy?
- Teljes – 10 százalékos – tizedet fizetsz?

Még ha nem is most azonnal mész templomba, akkor is megkaphatod a templomi ajánlásodat, ha a Fiatal Nők közé tartozol, vagy viseled az ároni papságot. Segít emlékezned arra, hogy érdemes maradj a templomba való belépésre!

- Betartod a Bölcsesség szavát?
- Hiszed, hogy érdemes vagy arra, hogy belépj az Úr házába?

Családtörténet lépésről lépésre

**Sziasztok!
Mei vagyok.**

Ezt a fényképet
egy régi dobozban
találtam. A hátuljára
a Fumiko név
volt írva.

Átnéztük a dobozt. Megta-
láltuk benne Fumiko egyik
régi levelét, és további
fényképekre is bukkan-
tunk. Nagyon érdekes volt
többet megtudni róla.

Anyukám azt mondta,
hogy a fénykép az én
Fumiko üknagymamáról
készült. Szerettem volna
többet megtudni róla.

Felmentünk a Family-Search.org oldalra, és hozzáadtuk Fumikót a családfánkhoz. Beírtuk a születési idejét és azt a napot is, amikor összeházasodott a férjével, Hirosival.

Fumikót nem keresztelték meg életében, de most már elég idős vagyok ahhoz, hogy megkeresztelkedjek érte a templomban.

Feltettük Fumiko fényképeit is. Ha a fényképek elvesznének vagy megsérülnének, a családomnak akkor is mindig meglesznek az interneten.

Amikor hazaértem,

írtam erről a naplómba. Remélem, hogy egy nap találkozni fogok Fumiko üknagyimmal. Addig is szeretnék még többet megtudni róla és az egész családomról!

Kinyomtattuk Fumiko nevét és adatait, aztán elmentünk a templomba, és megkeresztelkedtem érte!

Te is végezhetesz család-történeti munkát – akkor is, ha messze laksz a templomtól.

- ▶ Rajzolj képeket vagy írd a naplódba a saját életedről.
- ▶ Kérdezzesd a szüleidet vagy a nagyszüleidet az ő életükről.
- ▶ Tölts fel képeket a **Family Search.org** oldalra egy számítógépről, okostelefonról vagy táblagépről.
- ▶ Olvass a templomi ajánlás-hoz tartozó kérdésekről a J11. oldalon. Hogyan lehetsz már most érdemes a templomba való belépésre?

*José már nagyon várta,
hogy elmenjen a templomba.
De akkor miért volt ilyen ideges?*

Békesség a templomban

Írta: **José Rodríguez**
(Igaz történet alapján)

*„Oly gyönyörű a templom! Egy nap majd belépek”
(Gyermekek énekeskönyve, 99.).*

„Gratulálok, José!” – mondta García püspök, és átadta az új templomi ajánlásomat.

„Köszönöm” – vágtam rá gyorsan. Kezet ráztunk, majd tekintetemet a fehér cédulára szegezve kiléptem az irodájából. Most már mehetek a templomba kereszteléseket végezni!

Abuela és Abuelo (nagymama és nagypapa) a folyosón vártak rám. A szüleim csak ritkán jártak istentiszteletre, így általában a nagyszüleimmel mentem. Mindketten megöleltek.

„Nagyon várod már életed első templomi útját a jövő héten?” – kérdezte Abuelo, miközben kifelé sétáltunk az épületből.

„Igen!” – vágtam rá gyorsan, de közben nem tudtam figyelmen kívül hagyni azt a furcsa, remegő érzést a gyomromban.

„Annyira jó lesz, hogy az egész családunk együtt mehet” – mondta Abuela széles mosollyal.

Visszamosolyogtam rá, de a fura érzés nem múlt el.

Ahogy közeledett a templomi út napja, úgy lettem én is egyre idegesebb. Végül elmondtam Abuelának.

Zöldségeket szeletelt a konyhában, de amikor beléptem, abbahagyta. „Mi a baj? – kérdezte, miközben megtörölte a kezét egy konyharuhába. – Mintha aggasztana valami.”

Felsőhajtottam, és leültem az asztalhoz. „Izgatott vagyok, hogy végre elmehetek a templomba. De ideges is vagyok.”

Abuela bólintott, jelezve, hogy megérti az érzéseimet. „Nincs miért aggódnod. Lesznek ott olyanok, akik minden lépésednél segíteni fognak.”

Ahogy ezeket mondta, tetőtől talpig átjárt egy melengető, megnyugtató érzés. Tudtam, hogy különleges nap lesz.

FONTOLD MEG!

Szerinted miért különleges hely a templom?

Hamarosan elérkezett a templomi utunk napja. Felvettem a vasárnapi ruhámat, és megfésülködtem. Abuela lépett a szobámba.

„Hogy érzed magad?” – kérdezte.

„Izgatottan! Alig várom, hogy belépjek a templomba.”

Abuela leült az ágyam szélére, és elővett egy cédulát a zsebéből.

„Ez egy templomi szertartáskártya – mondta. – A testvéremért. Nagyon fontos volt nekem, de meghalt, mielőtt megkeresztelkedhetett volna. Megtennéd, hogy ma megkeresztelkedsz érte a templomban?”

Abuela odaadta a cédulát. Elolvastam rajta a nevet: Ramon Rodriguez. Látszott Abuelán, hogy mennyire szerette a testvérét, és én nagyon örültem, amiért rám bízta, hogy megkeresztelkedjek érte.

„Hát persze, Abuela. Nagyon köszönöm!”

Gondosan eltettem a cédulát a zsebembe.

Miközben a busz a Santo Domingo templom felé tartott, Abuela elmesélte, milyen volt az első templomlátogatása Abuelóval. Akkoriban egészen Peruig

kellett utazniuk, mert a Dominikai Köztársaságban még nem volt templom.

Egy órával később megérkeztünk a templomhoz. García püspök is ott volt. Ahogy az épület felé sétáltunk, elkerekedett a szemem: annyira gyönyörű volt! Megálltam, hogy elolvassam a bejárat fölé vésett szavakat: „Szentség az Úrnak. Az Úr háza”.

Ahogy beléptem az ajtón, tudtam, hogy egy különleges helyre kerültem. Mintha az összes aggodalmamat elfűjták volna. Minden csendes és nyugodt volt.

Nem sokkal később, fehér ruhába öltözve, ott álltam a keresztelőmedencében García püspökkel. Figyelmesen hallgattam, ahogy elmondja a keresztelési imát. Amikor kimondta Ramon nevét, békés érzés járt át.

Ezután García püspök a víz alá merített. Mosolyogva bukkantam a felszínre. Már alig vártam, hogy másokért is megkeresztelkedjek! ●

A szerző a Dominikai Köztársaság Distrito Nacional tartományában él.

Rasband elder látogatása a Zöld-foki Köztársaságban

Az apostolok beutazzák a világot, hogy szolgálattételt nyújtsanak az embereknek, és Jézus Krisztusról tanítsák őket.

Ronald A. Rasband elder és a felesége, Melanie Rasband nővér a Zöld-foki Köztársaságba látogatott. Ez a gyönyörű ország Afrika nyugati partjainál fekszik, és 10 sziget alkotja.

Rasband elder óvodásokkal találkozott. Sokuknak nincsenek szülei, akik gondoskodjanak róluk. Sorba álltak, hogy kezet rázzanak Rasband elderrel. Rasband elder nagyon örült, hogy találkozhat velük. Rasband nővérral közösen 27 unokájuk van!

Meglátogattak egy gazdaságot is. Az egyház tagjai itt megtanulják, hogyan neveljenek disznókat és más állatokat, amiből eltarthatják a családjukat.

Az emberek izgatottan várták Rasband elder beszédét. Most először látogatott egy apostol az országukba!

„Isten szeret benneteket. A Szabadító szeret benneteket.”

Mi is segíthetünk!

Az egyház pénzadománnyal segíti azt az óvodát, ahová Rasband elder ellátogatott. Így adhatsz te is a pénzedből az olyan gyerekeknek, mint akiket a képen láttál:

- Amikor befizeted a tizededet, tegyél egy kicsit több pénzt a borítékba.
- Ezt az összeget írd be az Emberbaráti segély sorba.
- Ragaszd le a borítékot, és add oda a püspöködnek vagy gyülekezeti elnöködnek.
- A pénzed sokféleképpen fog segíteni a világszerte élő embereknek!

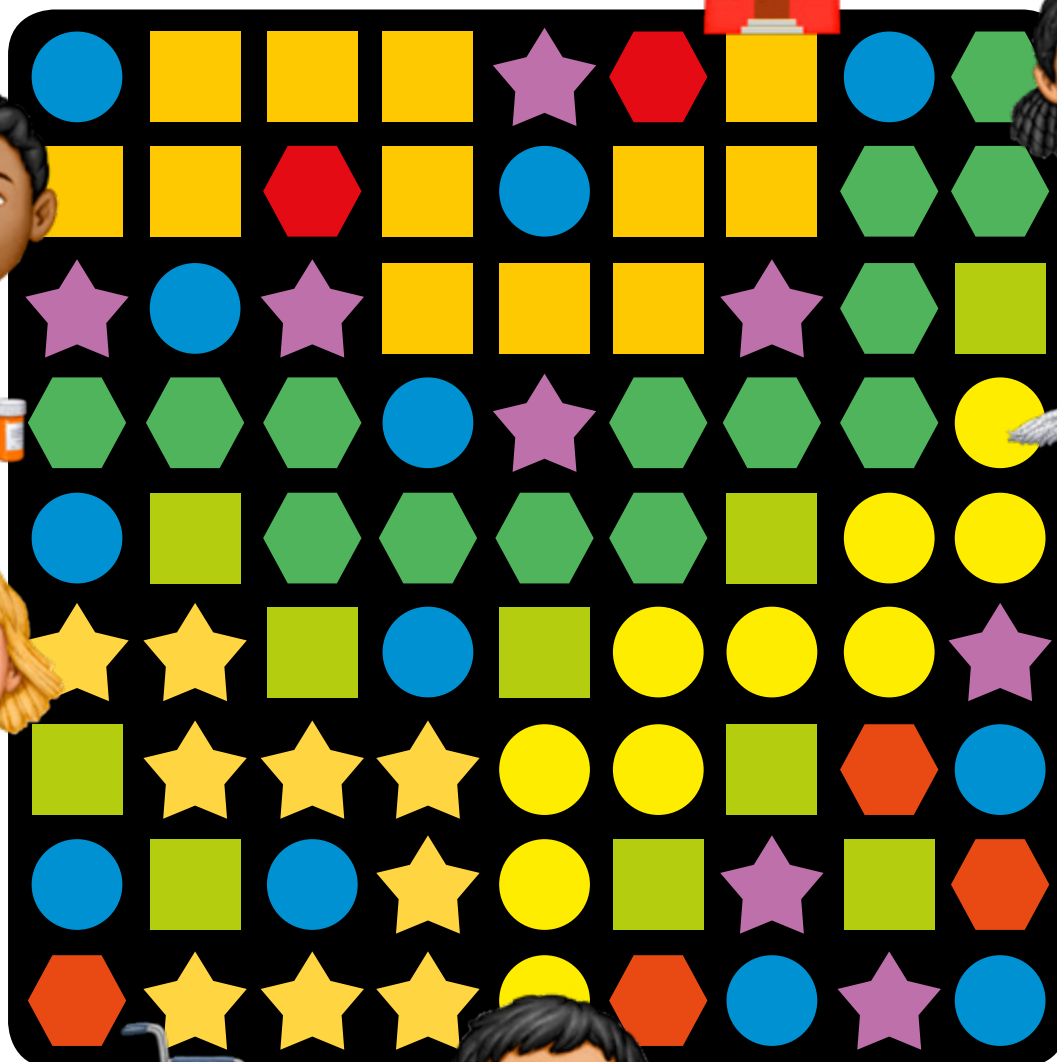
Négy gyermek pénzt adományozott az egyház Emberbaráti Segélyalapjának. Kövesd a formákból kirakott ösvényeket, hogy kiderüljön, mire költötték a gyermekek adományait.

Iskolák

Árvizek és földrengések utáni segítségnyújtás

Élelem és gyógyszerek

Kerekesszékek

Mutass és mesélj!

Szeretek imádkozni. Egyszer elvesztettem egy játékot, de imádkoztam és Isten segített megtalálnom. Néha iskola és foci előtt is imádkozok. Szeretek a családommal imádkozni, és azt is, ha felkérnek az Elemiben, hogy imádkozzak. Azért szeretek imádkozni, mert tudom,

hogy Mennyei Atyám hall engem és válaszol az imáimra.

Kirill, 8 éves

Tudom, hogy Jézus él és az életét adta értünk. Tudom, hogy Jézus a Szabadítónk és a Megváltónk.

Maria, 10 éves

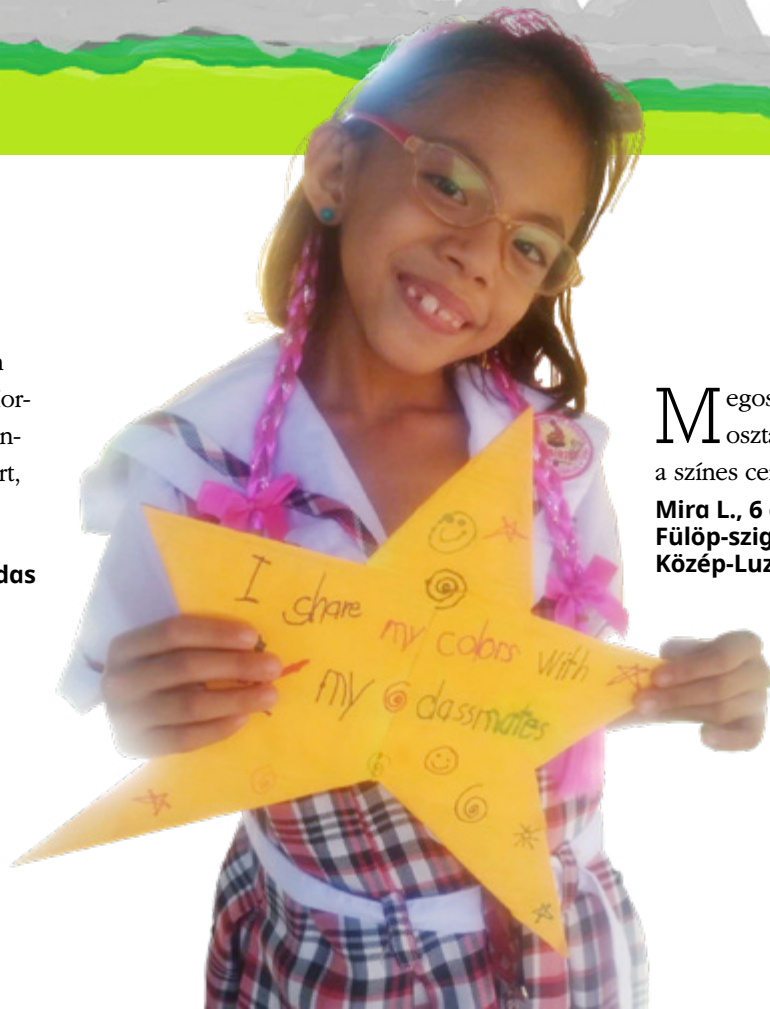

Talus P., 9 éves, USA, Virginia

Szeretem minden este olvasni a Mormon könyvét, és mindig imádkozom azért, hogy tudjam, igaz.

Aaron P., 7 éves, Ecuador, Esmeraldas

Megosztom az osztálytársaimmal a színes ceruzáimat.

Mira L., 6 éves, Fülöp-szigetek, Közép-Luzon

Írta: Allen D.
Haynie elder
a Hetvenektől

Borotva és becsület

„Hiszünk abban, hogy tisztességesnek... kell lennünk”
(Hittételek 1:13).

Úgy kilencéves lehettem, amikor nagyon szerettem volna, hogy legyen bajuszom. Azt hittem, hogy kinő, ha mindennap megborotválkozom. Így hát nap nap után megborotválkoztam édesapám borotvájával. Az egyik nap észrevette, hogy borotválkozom. Figyelmeztetett, hogy ne tegyem, mert megvághatom magam.

Sajnos azt kell mondjam, hogy nem fogadtam szót édesapámnak. Másnap megint megborotválkoztam. De a borotva kicsúszott a beszappanozott ujjaim közül, és én jó mélyen megvágtam magam a szám fölött. Elégé megijedtem, és gyorsan tettem rá egy tapaszt. Attól viszont még jobban tartottam, hogy mit fog majd mondani az apukám.

Amikor aznap este hazaért, és meglátta a sebet, meglepődött, és aggódni kezdett. Megkérdezte, mi történt.

„Hát – válaszoltam –, szaladtam a járdán, és orra estem.”

Hazudtam! Először szófogadatlan voltam, most pedig már becsstelen is! Akkor éjjel nem jött álom a szememre. Későre járt már, de muszáj volt bevallanom Apának az igazságot. Ott találtam a nappaliban.

„Apa, hazudtam neked – ismertem be. – Nem estem el. A borotvával vágtam meg magam. Nagyon sajnálom.”

Édesapám egy pillanatig hallgatott, majd gyengéden így szólt: „Szófogadatlan voltál, fiam. Ez nem jó. Viszont büszke vagyok rád, amiért úgy döntöttél, hogy elmondod az igazat.

Ez a tanulság – ahogy a forradás is – azóta mindennap velem maradt. Legyen szó akár a Mennyei Atyádról, akár a barátaidról és a családtagjaidról, mindig légy az őszinteség és az igazmondás példája! ●

Pál levelei

Írta: Marissa Widdison

Egyházi folyóiratok

Pál apostol segített vezetni az egyházat, miután Jézus meghalt. Akkoriban még nem volt telefon és internet, ezért Pál leveleket írt az egyház tagjainak.

Írt a Korinthosz városában élő embereknek is. Azt mondta nekik, hogy bocsássanak meg másoknak. Azt is mondta, hogy legyenek türelmesek. Írt nekik Jézusról.

Pál írt a Galácia nevű helyen élő embereknek is. Azt mondta nekik, hogy szeressék a felebarátaikat. Elmondta nekik, milyen érzés érezni a Lelket.

Pál levelei annyira fontosak voltak, hogy bekerültek a Bibliába. Te is elolvashatod őket az Újszövetségben.

Tanulhatok Pál tanításaiból. Oda fogok figyelni arra, amit a próféta és az apostolok napjainkban tanítanak!●

Szeretem a Bibliát!

Kedves Szülők!

Izgalmas volt ez az év, ami a szerte a világon található templomokat illeti! Olaszországban, a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Brazíliában, Haitin és Portugáliában is új templomok lettek felszentelve. Több más templomot pedig újrászentelnek. Ebben az újságban több cikk is foglalkozik a templomokkal. Gyermekeitek...

- átnézhetik a templomi ajánláshoz tartozó kérdéseket (J11. oldal),
- nyomon követhetik Meit, aki megtudja, hogy az egyik családtagjának templomi szertartásban kellene részesülnie (J12–J13. oldal), és
- elolvashatnak egy történetet egy gyermek első templomi útjáról (J14–J15. oldal).

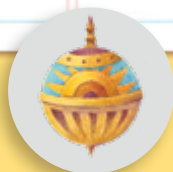
Vajon a gyermekeitek megtalálják a *templom* szó összes előfordulását a lapban? Gyakorolhatják az írást is: írják le, hogy „Oly gyönyörű a templom!”, majd rajzolják le a családotokat, ahogy a templom előtt álltok. Nagyon szeretnénk látni ezeket a képeket!

Hogyan áldották meg a templomok az életedet?

A Jóbarát

Hogyan küldd be a gyermeked műveit vagy élményeit a *Liahónának*?

Menj a Liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalra, és kattints a Submit an Article or Feedback feliratra. Ímélnben is elküldheted a Liahona@ChurchofJesusChrist.org címre. Mellékelj a gyermeked nevét, életkorát, lakhelyét, valamint a következő meghatalmazást: „Alulírott, [a te neved], engedélyezem, hogy gyermekem anyagát Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza közzétegye az egyház folyóirataiban, honlapjain és közösségi média oldalain.” Már nagyon várjuk, hogy halljunk felőled!

**Találd meg a belül elrejtett
Liahónát!**

TARTALOMJEGYZÉK

- J2** Az Első Elnökség részéről: Három módszer arra, hogy békében éljünk egymással
- J4** Betegség és kérdések
- J6** Üdvözlét Oroszországból!
- J8** A békahercegnő megbocsát
- J10** Mókatár: Konferenciai nyerő négyes
- J11** Mi jár a fejedben?
- J12** Családtörténet lépésről lépésre
- J14** Béke a templomban
- J16** Apostolok világszerte: Rasband elder látogatása a Zöld-foki Köztársaságban
- J18** Mutass és mesélj!
- J19** Borotva és becsület
- J20** Történetek a szentírásokból: Pál levelei
- J23** Kifestő: Szeretem a Bibliát!

A JÓBARÁT BORÍTÓJÁN:

Illusztráció az Adobe Stock jóvoltából